

ARCHA

4
2008

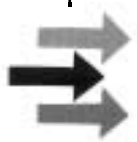
ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

Bambiriáda na každý pád • Jubilejní 10. Bambiriáda slavnostně zahájena • Cena Přístav za podporu mimoškolní práce s dětmi • Čas strávený s mládeží se dospělým bohatě vrátí • Budou-li spokojené děti, budou spokojeni i rodiče • Generálporučík Tomáš Sedláček besedoval s dětmi • Pamětní stuha pro AČR • Martina Sábliková na Bambiriádě • „Přístav“ je i oceněním práce těch, kdo mne navrhli • Ve 28 městech po celé republice probíhá Bambiriáda • Krásná, tichá radost • Bambiriádní města od čtvrtka do neděle • Z cestovních poznámek Ondřeje Šejtky • Získání Ceny Přístav pro mě bylo pohlazením • Pražské mosty • Čtyři aktivní dny • Z bambiriádního webu • Bambiriáda v Poděbradech • Rozhovor s Petrou Procházkovou • Okolo čtvrt milionu lidí navštívilo 10. ročník Bambiriády • Generali partnerem nejen Bambiriády • Trefa 2008 • YMCA Europe festival bude v Praze • ČRDM proti hazardu • Zástupci mládeže z Izraele navštívili ČRDM • Zúčastněte se soutěže Má vlast v srdci Evropy • Banát aneb Tábor v devatenáctém století • Májová stránka z deníku • Deset pestrých let ČRDM

Bambiriáda na každý pád

úvodem

1. pád „Kdo? Co?“

Bambiriáda

Akce pro všechny děti, které se nebojí absolvovat autoškolu u městské policie. Zvládnout la-nové překážky, sestavit hlavolam, vzlétnout balónem. Umí srazit proudem vody kuželkovou stavbu, dělat zadáka na lodi, chodit v dřevěném kole. Upadnout, vstát, usmát se a neutíkat bez boje...

2. pád „Koho? Čeho?“

Bambiriády

Bez ní by rodiče nezjistili, kam mohou ratolesti vyrazit na tábor. Kde se naučí psát článek, mluvit do rozhlasu, zapálit oheň, postavit stan. Neuvěřili by, že i v dnešní uspěchané době existuje moře lidí, které se snaží houpat děti na vlnách zážitků, fantazie a přátelství...

3. pád „Komu? Čemu?“

Bambiriádě

Právě tě vděčíme za to, že si koncem května v mnoha městech mohou děti hrát. Že se k nim dostanou informace o využití volného času.

Kdyby každý bambiriádní den

usnulo na každém sídlišti alespoň jedno spokojené dítě, které ví o svém právu „mít kamarády“ – vyhráli jsme...

4. pád „Koho? Co?“

Bambiriádu

Vidět jste ji mohli celkem ve 28 městech. Stává se z ní skoro slečna. Desátý ročník přivítala v krásném tangramu. A díky kolonce „bambiBOD“ mohli rodiče najít správný směr, pro lehkou jízdu na trase „dětství – dospělost“...

5. pád „Oslovení“

Bambiriádo

Ty holko naše úžasná. Děkujeme za tu dřinu, se kterou staviš svoje městečka. Za tu poctivou práci, která se odráží v dětském davu. Za tisíce rozzářených očí. Za opálené tváře dětí, které si chodí s Tebou hrát...

6. pád „(O) kom? (O) čem?“

Bambiriádě

Dospěláci si o ní mohou nechat jen zdát. Není jim povolena zpáteční jízdenka do dětského světa. Červená svítí i na semaforu přihlášky do zajímavého oddílu, let-

ního tábora a dalších aktivit. Mají jen jednu jedinou šanci – vyprávět o Bambiriádě svým dětem...

7. pád „Kým? Čím?“

Bambiriádou

nás každý rok provádí Česká rada dětí a mládeže.

Nevím, jak se dá zvládnout organizace takové akce. Netuším, kolik je potřeba plánů, nervů a času. Jsem si však jistá, že Bambiriádu bychom měli umět všichni skloňovat na každý pád...

Marie Molková – Hromča

foto Radka Páleníková
a archiv Bambiriády

Jubilejní 10. Bambiriáda slavnostně zahájena

naše téma

Pořadatelé z České rady dětí a mládeže (ČRDM) spolu se svými hosty a zástupci partnerských organizací před polednem 22. května 2008 na Střeleckém ostrově oficiálně zahájili jubilejní, v pořadí již desátou Bambiriádu. Známa celorepubliková akce se až do neděle 25. května koná dva, tři nebo čtyři dny kromě Prahy i v dalších 27 městech ČR. Rozličná mládežnická sdružení a centra volného času na Bambiriádě nabízejí rodičům, a hlavně jejich dětem své osvědčené recepty na příjemné a užitečné trávení volného času. **Nestůj! Pojď se přidat. Máš právo mít kamarády,** vybízí přítomné malé návštěvníky slogan letošního ročníku.

„Jsem rád, že se tady děti sešly, aby zjistily, jaké aktivity mohou provozovat. A že si nějaké hezké vyberou a budou se jim nadále věnovat. Velmi se mně líbí motto letošní Bambiriády – a věřím, že děti se skutečně přidají, že jsou tady s kamarády nebo si kamarády najdou,“ vystihl podstatu sdělení bambiriádního hesla náměstek ministra školství Jan Kocourek.

Podobně jako on pozdravili letošní ročník akce také další řečníci. Předseda pořádající ČRDM a ředitel Bambiriády 2008 Aleš Sedláček zároveň připomněl její význam pro práci ve prospěch dětí a mládeže zejména v regionech. „Bambiriáda stojí právě na činnosti těch posledních (dobrovolníků) i v těch nejmenších vesničkách a městečkách, protože právě pro ně má největší význam. To oni osloví „koncové uživatele svých služeb“, mohou-li to tak říct. My tady v Praze stojíme jenom na špičce příslovečného ledovce

a snažíme se jim pomoci... Takže děkuji všem, kteří do toho (bambiriádního) vlaku nastoupili – a doufám, že bude dál nabírat rychlost,“ pronesl Aleš Sedláček.

Během hodinového slavnostního zahájení, uváděného hercem a moderátorem Alešem Hárou, přivěsil předseda ČRDM společně s prvním zástupcem náčelníka Generálního štábu Armády ČR generálmajorem Josefem Prokšem pamětní stuhu k bojovému praporu. Stuha je připomínkou deseti let spolupráce ČRDM s armádou, jež Bambiriádu významně podporuje. Pódium na Střeleckém ostrově se stalo rovněž vhodnou kulisou k předání Cen ČRDM Přístav, každoročně udělovaných za významnou podporu mimoškolní práce s dětmi. Letos ji obdrželo celkem osm laureátů; dalším deseti náleží obdobné mimořádné ocenění vztažené k 10. výročí vzniku ČRDM. Závěr ceremoniálu pak patřil vyhlášení výsledků kreativní soutěže Generali Pojišťovny a. s. a slavnostnímu rozkrájení dortu ve tvaru figurky sestavené ze staročínského tangramu, který se stal symbolem Bambiriády 2008.

Podobně jako v Praze se akce rozebíhla i jinde. Například v Rychnově nad Kněžnou uvítal její návštěvníky na Poláckově náměstí tamní starosta Jiří Rokl spolu s kolegy z okolních měst – Petrem Hudouskem z Rokytnice v Orlických horách a Jiřím Mazúchem z Vamberka. Rychnovskou

novinkou se stal tzv. besední stan, v němž proběhly přednášky spojené s diskusí na témata „Kouření a alkohol“ či „Drogy“. Témata jsou záměrně zvolena tak, aby oslovila žáky vyšších ročníků ZŠ a SŠ; „Ani jsme nečekali tolik zájemců,“ uvedli místní pořadatelé. „Je to krásná akce pro děti a jejich učitele. Taková masová akce pro žáky základních škol tady v Hradci Králové chyběla, je dobře, že tady je!“ řekl na adresu Bambiriády v rozhovoru pro Rádio Kulíšek náměstek hradeckého primátora Martin Soukup. Na zmíněné akci se mu líbí hlavně to, že „je tady spousta dětí, které mají radost, že si mohou vyzkoušet spoustu nových věcí“.

Další informace a aktuální zpravodajství z měst najdete na www.bambiriada.cz

ČRDM

foto Radka Páleníková
a Marek Krajčí

Cena Přístav za podporu mimoškolní práce s dětmi

Česká rada dětí a mládeže již posedmé udělovala Cenu Přístav – ocenění pro zástupce veřejné správy a samosprávy za podporu mimoškolní práce s dětmi a mládeží. Stalo se tak při příležitosti slavnostního zahájení pražské části 10. ročníku Bambiriády – největší republikové přehlídky činnosti dětských a mládežnických sdružení.

Laureáty Ceny Přístav pro rok 2008 se stali tajemnice MěÚ Nový Bydžov **Marcela Česáková**, starosta obce Suchá Loz **Petr Gazdík**, **Marie Hrdinová** – uvolněná členka rady pro školství, mládež, tělovýchovu a zaměstnanost Krajského úřadu Jihočeského kraje, starostka města Meziměstí **Eva Mücková**, **Marek Polák** – metodik mládeže a volnočasových aktivit Odboru školství, mládeže a tělovýchovy Magistrátu města Brna, primátor města Děčín **Vladislav Raška**, **Miroslav Richter** – místostarosta města Rychnov nad Kněžnou v letech 2002 – 2008 a starostka městské části Brno-Medlánky **Alena Valentová**.

Valné shromáždění ČRDm v letošním roce rozhodlo také o udělení mimořádné Ceny Přístav k příležitosti desátého výročí založení Rady deseti lidem, kteří se významně zasloužili o podporu sdružení dětí a mládeže. „Málokdo si uvědomuje, že to, co dnes vnímáme jako samozřejmost, bylo před deseti lety nemyslitelné. Naše mozaika osobností je složena z politiků, úředníků i dobrovolníků, bez kterých by náš svět byl dnes dozajista jiný,“ uvedl předseda ČRDm Aleš Sedláček.

Laureáty mimořádné Ceny Přístav se stali **Eva Bartoňová** – 1. náměstkyně ministra škol-

ství, mládeže a tělovýchovy, **Jan Bělohávek** – bývalý náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy, **Zora Dvořáková** – bývalá zástupkyně ředitele odboru pro mládež MŠMT, **Eva Hampejsová** – dlouholetá pracovnice odboru pro mládež MŠMT, **Jindřich Fryč** – ředitel odboru mezinárodních vztahů MŠMT a bývalý ředitel odboru pro mládež MŠMT, **Lubomír Novotný** – pracovník Kanceláře Senátu ČR a bývalý ředitel odboru pro mládež MŠMT, **Jan Sokol** – proděkan pro zahraniční styky FHS UK a bývalý ministr školství, mládeže a tělovýchovy, **Jaroslav**

Tuček – ředitel odboru pro mládež MŠMT, **Jana Vohralíková** – vrchní ředitelka na Ministerstvu kultury a první předsedkyně ČRDm a bývalý ministr školství, mládeže a tělovýchovy **Eduard Zeman**.

„Když půjdu před tebou, můžu splést cestu. Když mě necháš jít za sebou, můžu se ti ztratit. Když půjdeme vedle sebe, společně dojdeme k cíli,“ připomněla poselství Ceny Přístav bývalá předsedkyně ČRDm Jana Vohralíková.

ČRDm
foto Radka Páleníková

Cena Přístav

je ocenění zástupců veřejné správy na místní a regionální úrovni za významnou podporu mimoškolní činnosti s dětmi a mládeží a zásadní přispění k jejímu rozvoji. Navrhnout kandidáty na Cenu Přístav mohou alespoň tři občanská sdružení dětí a mládeže nebo Domy dětí a mládeže. Ocenění má podobu ručně malované lahve s uvnitř uloženým poselstvím. Smyslem Ceny Přístav, kterou Česká rada dětí a mládeže uděluje již od roku 2002, je vyzvednout dobré zkušenosti z komunální politiky a ocenit konkrétní představitele této sféry (volené i jmenované), kteří mohou být příkladem všem ostatním.

Další informace o Ceně Přístav, laureátech jednotlivých ročníků a důvodech jejich ocenění najdete na internetových stránkách www.crdm.cz/pristav.

Čas strávený s mládeží se dospělým bohatě vrátí

rozhovor

„Obec Suchá Loz se pod jeho vedením rozvíjí a rozkvétá“, stojí psáno v návrhu na udělení Ceny Přístav starostovi obce Mgr. Petru Gazdíkovi.

Ocenění navrhli nejen skauti, sokolové a dobrovolní hasiči, ale i Český červený kříž a Spolek žen Plkotnice; stojí za ním také Česká tábornická unie a DDM v Uherském Hradišti. Krátce po převzetí výroční ceny ČRDM poskytl Petr Gazdík serveru Adam následující rozhovor.

Čím si, pane starosto, vysvětlujete tak širokou podporu, která se při Vaší nominaci projevila?

Strašně mě překvapila; je to úžasné ocenění mé práce – a popravdě řečeno, nikdy jsem si nevšiml nebo jsem ani netušil, že si jí tolik lidí všimá...

Možná jste tím tak trochu odpověděl i na další otázku, totiž jak na Vás udělení Ceny Přístav zapůsobilo?

Víte, já jsem nikdy žádnou takovou cenu nedostal, myslím jakožto osoba – vždycky ji když tak dostala obec. A protože jsem podobné uznání dostal poprvé, je pro mne obrovsky cenné. A když jsem nadto ještě slyšel, co všechno ostatní ocenění kolegové dělají, tak jsem za Cenu Přístav strašně vděčný. Je to prostě úžasný moment v životě – a určitě podněcuje v člověku vůli v oceněné aktivitě neutuchat. Protože přijdou chvíle, kdy mu dochází elán, už má zkrátka dost, chce a potřebuje „vypnout“. Cena Přístav je takovým impulsem k tomu, začít se snažit pokračovat dál.

Původním povoláním jste učitel, tuším, že s aprobací matematika plus zeměpis. Pomohla Vám nějak praxe na II. stupni ZŠ Josefa Bublíka v Bánově při vnímání, respektive snaze o saturaci skutečných potřeb dnešních dětí ve Vaší obci? Nebo byly a jsou v tomto ohledu jednoznačně určující Vaše zkušenosti skautského vůdce?

Ono se to tak nějak spojuje... Praxe učitele – nebo zpočátku spíš praxe studenta Pedagogické fakulty, který už tehdy pracoval – mě podnítila k tomu, abych ve

Mgr. Petr Gazdík, starosta obce Suchá Loz

zralém věku začal se skautem a s aktivitami s mládeží. Pochopil jsem, že právě tohle dětem chybí. Začal jsem vést turistický kroužek „Puchýř“, pak jsme společně s kamarády založili skautské středisko, jehož jsem vedoucím. Mohu říct, že doposud jím u nás na vesnici, která má 1100 obyvatel, prošlo asi 340 dětí. Kromě Ceny Přístav je pro mne největším oceněním, když přijde dnes už dvacetiletý, dospělý muž a vzpomene na krásné chvíle strávené na našich táborech nebo řekne, že to, co mezi nám zažil, ho směruje k dobru. A pokud se dostane na scestí, taková vzpomínka ho

vybídne k tomu, aby se pokusil začít znovu a líp.

Letmý výčet Vašich zásluh sahá od zakládání nových tradic (Májové zpívání, Drakijáda, roznášení Betlémského světla, živý Betlém) přes obnovu místního Sboru dobrovolných hasičů a podporu zájmových a neziskových organizací (vč. třeba mysliveckého sdružení a Svazu včelařů) a ochranu životního prostředí (kupříkladu záchrana horních luk, kde rostou orchideje) až po zřízení internetové kavárny. Odkud čerpáte náměty k těmto aktivitám?

Právě ze zmíněných aktivit s mládeží. Když s těmi dětmi rozmlouvám, když rozmlouvám s jejich vedoucími, tak jako starosta dovedu velmi citlivě vnímat a slyšet, co vlastně chtějí. Myslím si, že málokterý starosta se dostane do tak úzkého kontaktu s mladou generací jako já. Často mají právě mladí lidé ty nejlepší nápady.

Navrhovatelé vypíchli coby Váš konkrétní čin ve prospěch dětí přece jen poněkud netypickou událost. Patrně nad rámec svých starostovských povinností jste „na vlastní pěst“ zjistil, že žena která si dobrovolně vzala život v katastru Vaší obce, měla syna. Vypátral

Petr Gazdík na Bambiriádě v Praze na Střeleckém ostrově v rozhovoru s Jiřím Navrátillem, místostarostou Junáka – svazu skautů a skautek ČR

jste, že žije v dětském domově v Uherském Ostrohu, kontaktoval jste ho a na její pohřeb přivezl. Jak jste celou tuto situaci tehdy vnímal? A víte, co je s tím chlapcem dál? Máte o něm nějaké zprávy?

Na té věci pracuji dodnes, protože si myslím, že příslušný zákon – tak, jak je napsaný – situaci, která tam vznikla, řeší velice špatně. Několik kolegů – starostů mně pak řeklo: Pán Bůh zaplať, že to neřešil úřad, který by se tím vlastně zabývat měl, ale že to dopadlo takto... Nicméně, celá záležitost mě podnítila i k dalším krokům a další aktivitě za změnu osudné praxe.

Vaše krédo zní: „Žít tak, aby lidé kolem mě byli šťastnější, a pak jsem šťastný i já“. Co pokládáte při své práci ve prospěch mládeže za nejprínosnější?

Myslím si, že všechen čas, který dospělí lidé tráví s mládeží, se jim bohatě vrátí. Zásadní ovšem je jim potřebný čas skutečně věnovat – mladí lidé musí vědět, že jste jejich kamarád, že to s nimi myslíte dobře. Když si získáte jejich důvěru, sami si Vás pak najdou. Dětem a mladým lidem, pokud se dostanou do tíživé životní situace nebo na scestí, může taková důvěra pomoci k tomu, aby znovu našli správnou cestu.

Jaký je Váš názor na Bambiriádu jako takovou?

Bambiriáda je úžasná akce. Dnes jsou totiž děti obklopeny obrovským množstvím podnětů, které se na ně valí ze všech stran: televize, počítačové hry a já nevím, co všechno ještě... Ale zážitek autentického přátelství, kamarádství, podané ruky nezažijí – chybí jim sociální kontakt. Bambiriáda jim může ukázat, že právě tohle je tím nejlepším, co mohou zažít: získat kamarády, skvělou partu lidí, o kterou se mohou opřít.

Chtěl byste dodat něco, o čem si myslíte, že by bylo dobré, aby v této souvislosti ještě zaznělo?

Moje zkušenost starosty potvrzuje, že mládež je skutečně naší budoucností, jakkoliv je to už natně otřepaná fráze. Jenže málokde se v tomto smyslu opravdu něco konkrétního dělá. Nejde přece pouze o nákup počítačové techniky do škol... Velké částky peněz se investují do mnohých zbytečných věcí; obce, města, ministerstva a úřady by se měly postarat spíš o to, co je smyslem Bambiriády – aby děti neměly jenom technické a materiální zázemí, ale aby dostaly i zázemí citové a aby se jim dostalo důvěry – to všechno jim dnes čím dál víc chybí.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer

*foto Jiří Majer
a Radka Páleníková*

Budou-li spokojené děti, budou spokojeni i rodiče

První den jsem na pražské Bambiriádě potkala herce Jiřího Langmajera, kterého určitě znáte, například ze seriálu Ordinace v Růžové zahradě. Nedalo mi to, a šla jsem se ho zeptat...

Dobrý den, co vás na Bambiriádu přivedlo?

Moje dcera. Tedy já jsem ji přivezl a ona mi tu teď předvedla vystoupení. Takže jsem si s ní dnes vlastně vyměnil úlohy: já jsem hrál večer v Divadle Pod Palmovkou a ona dnes tancovala tady.

A líbilo se vám její vystoupení?

Každý táta je pyšný na svou dceru. Já jsem hlavně rád, že jsem měl dnes dopoledne volno, že jsem ne-točil a že jsem tady s ní mohl být.

Měl jste i Vy, když jste byl malý, podobné zájmy? Jak jste trávil volný čas?

To už je tak strašně dávno, že si to skoro nepamatuju. Břišní tance jsme netancoval, to není pro kluky. Ale hrával jsem dost intenzivně na housle, takže

jsem mívával vystoupení hudební. Jezdil jsem hlavně s tátou, protože jsem měl – a stále mám – mladého tatku, a tak jsme spolu hodně sportovali. Jezdili jsme na kole, na vodu a tak.

Co byste popřál dětem?

Hlavně aby byly zdravé, šťastné a aby měly spokojené rodiče. Lépe řečeno, aby byly spokojené děti, a tím pádem mohou být spokojeni i rodiče.

Děkuji za rozhovor.

*Zuzana Tomová, DTA
foto Radka Páleníková*

Generálporučík Tomáš Sedláček besedoval s dětmi

Dvě desítky dětí a mladých lidí měly v pátek 23. května 2008 možnost setkat se na pražské Bambiriádě na Střeleckém ostrově u diskusního „kulatého stolu“ s generálporučíkem Tomášem Sedláčkem. Veterán druhé světové války a politický vězeň komunistického režimu přiblížil zástupcům Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM) dramatická místa naší historie, která sám zažil, a podělil se s nimi i o své osobní vzpomínky a názory.

Bylo znát, že jeho zhruba hodinové vyprávění mladé posluchače upoutalo; někteří mu pokládali dotazy – a vzhledem ke způsobu, jakým na ně odpovídal, by mu nejspíš jen málokdo z nich „sám od sebe“ hádal jeho devadesát let. Nositel řady českých i zahraničních vyznamenání Tomáš Sedláček se hned úvodem skromně ohradil proti označení „hrdina“, citovanému moderátorem „kulatého stolu“ z internetového zdroje. „Nejsem žádný hrdina a nepovažuji se za žádného hrdinu. Snažil jsem se prostě splnit svoji přísahu, kterou jsem složil tehdy ještě prezidentu Masarykovi – na což jsem velice pyšný. Pokud se mluví o hrdinech, znám spoustu přátel, kteří položili ve válce své životy: jako letci, jako parašutisté, jako tankisté – na východě nebo na západě – a ty je možno považovat za hrdiny... Pokud se chcete setkat se skutečnými hrdiny, navštivte v Resslově ulici chrám svatého

Cyrila a Metoděje, zajděte dolů – tam, kde bojovalo těch sedm parašutistů, kteří odpravili Heydricha – a snažte se postát, zamyslet se a představit si, jak těchto sedm parašutistů bojovalo do posledních chvil. To jsou skuteční hrdinové,“ pronesl generálporučík Sedláček.

Host doprovodného programu letošní Bambiriády se narodil 8. ledna 1918 a v armádě působil jako dělostřelec. Po okupaci Československa se v roce 1940 dostal tzv. balkánskou cestou do Francie, pak strávil čtyři roky v Anglii, kde dostal paradesantní výcvik. V roce 1944 byl mezi důstojníky vyslanými na východní frontu; zúčastnil se počáteční fáze bojů o Dukelský průsmyk, bojoval i ve Slovenském národním povstání... V únoru 1951 byl zatčen a po roce samovazby a tvrdých výsleších odsouzen ve vykonstruovaném procesu za údajnou velezradu k doživotnímu vězení. Propuštěn byl na amnestii v květnu 1960; po roce 1989 se dočkal rehabilitace.

Co bylo určující pro jeho rozhodnutí stát se vojákem? Jak vnímal situaci po Mnichovské dohodě 1938? A kdybychom se tehdy bránili, „chytili by se spojenci za nos“ a pomohli by nám?, ptaly se ho děti. Tomáš Sedláček je přesvědčen, že ne. „Podle mého názoru by to byl zoufalý a zbytečný boj,“ míní. „Spousta lidí říká, že jsme nebojovali; mně to nemůže nikdo říct – já jsem se snažil bojovat. My jsme se snažili bojovat tak, jak to bylo v našich možnostech. Říká se také, že tím, že jsme ne-

Generálporučík Tomáš Sedláček

kladli větší odpor, morálka národa klesla. To je sice možné, ale když si vezmete jako příklad třeba Jugoslávce, kteří bojovali skoro celou válku – a velice statečně – a potom, když byl mír a prezident Tito umřel,... tak se tam mezi sebou porvali 'jako koně'... Čili ono je to trochu složité. Ale jestli někdo říká, že jsme nebojovali, tak se mylí. My jsme se snažili bojovat – tak, jak to v našich podmínkách šlo,“ opakuje generálporučík.

Co bylo pro něj za války v zahraničí nejtěžší? Stýskalo se mu po domově? Jaké tam měl myšlenky? A dnes? Dá se proti islámskému terorismu bojovat? Jak? Konvenčními zbraněmi, nebo by měl Západ použít více diplomacie? Tak zněly některé z dalších otázek, které k němu mladí účastníci a účastnice besedy měli. Čelit náboženskému fanatismu je podle válečného veterána Tomáše Sedláčka značně komplikované. Zároveň ovšem zdůrazňuje význam svobody, zvláště v globalizovaném světě. „Musíme si uvědomit, že kdekoliv je porušována svoboda..., dotýká se to i nás, i když je to tisíce kilometrů daleko. Naše svoboda byla vykoupena velice těžce a velice krutě. Je třeba ji stále pěstovat a udržovat, aby se zase neobjevil nějaký Adolf Hitler nebo někdo podobný, anebo aby ti (náboženští fanatici), co bojují tímto (teroristickým) způsobem, nám svobodu nějakým způsobem nenarušili. Ale jak to udělat, je velmi složité. Myslím, že jednou z možností je, že naše armáda tam vysílá naše výsadky – a že aspoň tímto způsobem se podílíme na celosvětové snaze o mír,“ soudí Tomáš Sedláček.

Čas vymezený pro „kulatý stůl“ v jednom ze stanů bambiriádního areálu účastníkům debaty rychle uplynul. Generálporučík závěrem dostává od dětí na památku malovaný hrnek a loučí se s nimi: „Děkuji, že jste mě takhle poslouchali, moje nebožka manželka tomu říkála 'harašení s halapartnama'... Já jsem rád, že jsem se s vámi setkal – a přeji vám, abyste svůj život prožili jednodušeji a méně kostrbatě, než jsem ho třeba prožil já, a abyste se dočkali toho, že tento

stát bude žít v klidu, míru, demokracii a svobodě.“

A jak hodnotí besedu ti, kterým byla určena? Člence NPDM a žákyni olomoucké základní školy Renatě Křížové se setkání velmi líbilo. „Myslím, že jsme všichni rádi, že jsme měli možnost se s panem Sedláčkem setkat. Asi nejzajímavější bylo, jak vyprávěl o druhé světové válce, jak během ní putoval a kde všude bojoval. Taký bylo pěkné, jak řekl, že je rád, že

se dožil dnešní doby – a že konečně uviděl, že to, zač bojovali, už je konečně tady,“ odpověděla na dotaz, co ji zaujalo. Její kolegyni, středoškolské studentce Zuzaně Vlácilové zase neuniklo, „jak pan Sedláček mluvil o angličtině: jak se naši vojáci za války učili ve Velké Británii angličtinu vlastně díky ženám – bylo to zajímavé zpestření – a taky určitě, jak říkal, že je rád, že se dožil této doby. Krásně řečeno to bylo.“

Jiří Majer, foto autor

Pamětní stuha pro AČR

Ve čtvrtek 22. května 2008 u příležitosti slavnostního zahájení jubilejního desátého ročníku Bambiriády na Střeleckém ostrově v Praze udělila ČRDM Pamětní stuhu bojovému praporu Generálního štábu Armády České republiky.

První zástupce náčelníka Generálního štábu Armády ČR generálmajor ing. Josef Prokš řekl:

„Je mi ctí, že mohu převzít tento prapor jako ukázkou spolupráce armády s dětmi. Je sice pravda, že tato mládež nepatří mezi (cílovou) skupinu našich rekrutů, nicméně je radost pro ně pracovat, protože na rozdíl od řady odezev, kde se dozvídáme: 'To jsou ti žoldáci', tak od nich slyšíme: 'To jsou ti naši vojá-

ci'. A je to i z tohoto pohledu práce velmi radostná a děkuji za to, že můžeme této organizaci (míněna Česká rada dětí a mládeže, pozn.red.) pomáhat – a určitě budeme s radostí pomát i nadále.“

foto Radka Páleníková

Martina Sáblíková na Bambiriádě

Stan Armády ČR na Střeleckém ostrově v Praze navštívila v pátek 22. 5. kolem jedenácté hodiny česká **rychl bruslařka Martina Sáblíková**. Všem nadšencům dala s úsměvem autogram, s některými se i vyfotila.

foto Radka Páleníková

„Přístav“ je i oceněním práce těch, kdo mne navrhli

rozhovor

Jedna z letos udělených Cen Přístav byla určena pro pana Ing. Vladislava Rašku, primátora statutárního města Děčín.

Nominovali ho děčínští pionýři, folklorní sdružení, školní klub, dům dětí, hasiči a O. S. Centrum ROKU. Navrhovatelé o Vladislavu Raškoví říkají, že „jž jako zastupitel pomohl odhlasovat řadu návrhů prospěšných pro život dětí a mládeže v Děčíně. Podpořil udržení a rozvoj řady sportovních odvětví, díky němu získaly děčínské děti vlastní táborovou základnu... Jako starosta města byl Vladislav Raška u zrodu nízkoprahového centra pro podporu práce s dětmi romské minority, přičemž musel čelit nevoli občanů a svou argumentací prosadil jeho zřízení – potěšitelné jsou výsledky tohoto centra a viditelný vliv na městskou část... Podpořil vznik Parlamentu dětí a mládeže v Děčíně a o potřebách mládeže neodmítá s jejími zástupci jednat. Na předložené návrhy k vybudování parků místo zanedbaných ploch města reagoval urychleným projednáním – dnes jsou tam dětská hřiště. Podporuje rozvoj mateřských center ve městě, osobně se účastní pedagogických rad...“

Jaké pocity jste zažíval, když jste se dozvěděl, že dostanete Cenu Přístav? Co pro Vás toto ocenění znamená?

Musím říci, že jsem byl mile překvapen, a zároveň jsem si

Ing. Vladislav Raška, primátor statutárního města Děčín, s Cenou Přístav

uvědomil, že jsem vůbec prvním z našeho města, kterému se takového ocenění dostalo. Pocity byly hodně příjemné. Samotné ocenění беру jako ocenění pro všechny z nás, kteří se věnují práci s nejmenšími a mládeží vůbec, tedy především jako ocenění práce těch, co mě sami navrhli.

Dětství jste prožil v Bílině – jak na ně vzpomínáte?

Jako většina lidí vzpomínám na dětství rád. Díky rodičům a dvěma sourozencům. Byl jsem členem skautského oddílu – kon-

krétně v oddíle Medvědů. Dodnes vzpomínám na stezku odvahy, kterou jsem jako prcek absolvoval na nedaleký kopec Bořeň.

A jaké činnosti, srovnatelné s činností současných sdružení, jste prožíval v mládí? Věnoval jste se spíš sportu?

O skautech jsem již hovořil. Jinak jsem se skutečně přednostně věnoval sportu. V začátcích to byl fotbal, po něm lehká atletika, až jsem skončil u basketbalu.

Máte nějaké zkušenosti i z vedení nějakého kolektivu dětí nebo mladých lidí?

Ano, mám. Vždy si uvědomuji a říkám, že práce s těmi nejmenšími a mládeží vůbec je mnohem odpovědnější a zároveň těžší, než s dospělými. To platí i ve sportu.

Byly právě vzpomínky na vlastní dětství a mládí tou hnačí silou, díky níž jste již jako zastupitel města, jeho pozdější starosta a primátor pomáhal sdružením dětí a mládeže?

To nemá se vzpomínkami nic společného. Buď prostě člověk chce, a nebo ne.

Který svůj konkrétní počín ve prospěch dětí a mládeže v Děčíně považujete za největší úspěch?

To musí posoudit ti, kterých se to týká. V samotném návrhu na udělení Ceny Přístav 2008 jsou některé projekty, u kterých jsem byl, uvedeny.

A co chystáte v této oblasti v nejbližší době – není-li to tajemství?

Nechte se překvapit. V tuto chvíli to není ke zveřejnění.

Máte tři děti – jsou členy nějakého sdružení dětí a mládeže?

Nejstarší, dvacetiletá Barborka, studuje první ročník lékařské fakulty a není členem žádného sdružení. Prostřední, sedmnáctiletá Kateřina, studuje druhým rokem střední průmyslovou školu textilní a také není členem žádného sdružení. Nejmladší, jedenáctiletý Václav, chodí do 4. třídy ZŠ. Jeho hlavním koníčkem je karate a navštěvuje zoo-kroužek provozovaný naší zoologickou zahradou.

Laureáti Ceny Přístav při udílení ocenění na květnové Bambiriádě 2008 v Praze. Ing. Vladislav Raška pátý zprava.

Jako primátor města jste jistě velmi vytížený člověk – zbývá Vám přitom ještě nějaký čas, který můžete věnovat svým koníčkům? A co děláte nejraději? Snažím se především hýbat spor-

tem – plavání, squash a tenis.

Chcete něco současné mladé generaci vzkázat?

Ano. Myslím si, že je hodně důležité si uvědomit, že k životu patří

neodmyslitelně vítězství i porážky, úspěch i zklamání, a že ten, KDO NEUMÍ PROHRÁT, NEMÁ PRÁVO ZVÍTĚZIT...

*ptala se Michala K. Rocmanová
foto Radka Páleníková a Jiří Majer*

Ve 28 městech po celé republice probíhá Bambiriáda

Ve 28 městech po celé republice probíhá desátý ročník Bambiriády – největší republikové přehlídky činnosti dětských a mládežnických sdružení. Akce bude trvat až do neděle, vstup na ní je ve všech městech zdarma. Pestrý program přilákal do měst už tisíce návštěvníků – rodičů s dětmi, školních tříd i jednotlivců.

Děti i dospělí si přicházejí nejen hrát, ale také se seznámit se širokou škálou možností, jak trávit volný čas, něco zajímavého se naučit a dozvědět. Ukázkami své činnosti, zábavnými hrami i dovednostmi se na Bambiriádě prezentuje několik desítek organizací.

Tradiční součástí Bambiriády je i celá řada doprovodných programů. Mezi ně patří vystoupení tanečních souborů, hudebních skupin nebo besedy se zajímavými hosty. V Praze na Střeleckém ostrově se v pátek uskutečnil diskusní „kulatý stůl“ s generálporučikem Tomášem Sedláčkem. Veterán druhé světové války a politický vězeň komunistického režimu přiblížil zástupcům Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM) dramatická místa naší

historie, která sám zažil, a podělil se nimi i o své osobní vzpomínky a názory.

V rámci Bambiriády v Poděbradách proběhly besedy pro studenty středních škol s novinářkou a známou zahraniční a válečnou zpravodajkou Petrou Procházkovou. Její vyprávění se setkala s velkým zájmem mladých lidí, kterým odpovídala na řadu dotazů. „V zemích, kam jezdím já, se na podobné akce moc nedostane a na děti není čas. Tam je hlavní, když jim nejde o život. Proto jsem ráda, když tady můžeme tuhle akci uspořádat. Mimo jiné je to důkaz, že si tady žijeme celkem v pohodě,“ uvedla novinářka.

Mezi další zajímavé části pátečního programu v jednotlivých městech patřily například vodní hry a raftování na řece Metuji v Náchodě, autogramiáda Martina Koukala v Třebíči nebo den otevřených dveří hvězdárny a muzejní noc v Jeseníku. V Jaroměři pořadatelé přichystali rockový koncert „k prolomení generačních bariér“ pro rodiče a děti, na velodromu v Pros-

tějově proběhly závody na kolech, v Uherském Hradišti bylo na programu promítání pohádek v letním kině, ve Zlíně přehlídka mladých regionálních kapel a v Zábřehu si na pátek nachystali Magickou noc a hlasování o největší dětskou hvězdu.

*ČRDM
foto Anna Krýslová a Mediastan*

Krásná, tichá radost

ROZHOVOR

Rozhovor s Janou Vohralíkovou, první předsedkyní ČRDM a laureátkou jubilejní Ceny Přístav

Jaké pocity jsi zažívala, když ses dozvěděla, že dostaneš jubilejní Cenu Přístav?

Vlastně jsem se to dozvěděla tak trochu oklikou ☺. Martin Bělohávek mi nápad s cenou prozradil o něco dřív a probírali jsme spolu, kdo by tak byl vhodným kandidátem. (Udělení mimořádných Cen Přístav schválilo 28. Valné shromáždění ČRDM, pozn. red.) Vůbec mě ale při tom nenapadlo, že bych ji taky mohla dostat. Až po několika dnech volal, ať napíšu něco krátkého o sobě, jenomže jak je ten můj život rychlý, nějak jsem to nestihla hned, a pak už mi jen trochu „naštvaně“ přečetl, co o mě vymysleli jiní, a že teda dostanu taky cenu. Byla jsem hrozně překvapená a následně moc šťastná, nikdy jsem žádnou cenu nedostala a ani si nemyslela, že bych mohla nebo měla, ale když jsem ji pak držela v ruce – a ještě k tomu na Bambiriádě – byla z toho krásná, tichá radost...

Můžeš prozradit, jak jsi prožívala vlastní dětství?

Moje dětství bylo hodně poznamenáno tím, že můj tatínek byl politickým vězněm padesátých let. Odseděl si celkem 13 roků a vrátil se s velmi podlomeným zdravím. Někdy jsem měla pocit, že nejvíce času trávím na návštěvách v nemocnicích, protože i moje sestra se narodila s vrozenou vadou. Přesto ale na všechna ta léta moc ráda vzpomínám, na pár moudrostí, které mě táta naučil a na maminku, která měla opravdu moc těžký život, ale všechno to zvládla a vydržela. A taky na naši velkou rodinu, která držela a drží pohromadě ve všem dobrém i zlém. Od táty mám i jednu životní zásadu, která mě provází a snažím se podle ní žít. Říkal: „Musíš mít, holčičko, v životě velké a smělé sny, protože na cestě k jejich naplnění ti je život vždycky trochu ostrouhý. A bylo by moc špatné na konci cesty zjistit, že máš prázdné ruce...“

A jaké činnosti, srovnatelné s činnostmi současných sdružení, jsi dělala v mládí?

Jana Vohralíková na zastávce tramvaje Bambiriáda 2008

Skoro se mi chce říct, že moje činnosti byly nesrovnatelné ☺, ale asi to není pravda, jenom byla jiná doba. Byla jsem hodně zapojená v tzv. podzemní církvi a vyrostla jsem v salesiánských společenstvích. Byly to vlastně dnešní „oddíly“, jenom hodně natajno ☺. A taky jsem od velmi útlého věku chodila do Sokola. I naši rodiče dbali na to, aby dítě mělo hodně činností a nemyslelo na hlouposti...☺

Máš nějaké zkušenosti z vedení nějakého kolektivu dětí nebo mladých lidí?

Jak šel čas, postupně jsem se i já stávala z prostého účastníka aktivit vedoucím, jak v Sokole, kde jsem měla svůj oddíl malých sportovních gymnastek, tak v salesiánských strukturách, kde jsem vedla skupinu VŠ studentů.

Pomáhají Ti tyto zkušenosti v současné práci?

Strašně moc ráda na tu dobu

vzpomínám, i když bych nechtěla vypadat jako stařenka, co na stará kolena myslí na mládí ☺. Myslím, že jsem se díky těmto zkušenostem naučila vnímat různost lidských povah, cenu schopností jednotlivce, které, když se spojí, vytvoří neuvěřitelnou sílu týmu. A to se fakt snažím využívat v životě a ve své práci a sem tam se mi to i daří. Alespoň si to teda myslím.

Stála jsi u zrodu ČRDM. Jaké byly největší překážky, které bylo třeba překonat, aby „dítě“ přišlo na svět? A pak, když už na světě bylo?

Stála jsem u zrodu ČRDM a jak jsem často říkala, byla jsem takovou předsedkyní z leknutí ☺. Jednak jsem byla v oné pověstné G7 jedinou ženou, tak to možná kolegové vnímali i jako slušnost, udělat mě předsedkyní, a pak, byla jsem z malého sdružení, a když se dva perou...☺, znáte to. Ba ne. To, co bylo na začátcích ČRDM nej-

cennější, byla permanentní snaha se dohodnout. Myslím, že kdejaký dnešní politik by si z nás tenkrát mohl brát příklad. Spojovala nás snaha komunikovat společný zájem a věděli jsme, že v jednotě je síla.

Jaké byly nejtěžší chvíle?

Nejtěžší chvíle..., to víte, že jsme s tím vším mnohokrát chtěli praštit, aspoň já nejvíc tehdy, když sem tam zase zvítězil individuální lobbying před společným zájmem. Tenhle přístup, který se po mnoho let hodně osvědčoval, bylo nejtěžší překonat. Jakkoliv si říkáme, že ne, stále platí, že bližší košile než kabát. Ale zkušenost z jiných oborů neziskového sektoru, kde se nebyli schopni domluvit na střešní organizaci, ukazuje, že společná cesta je nejen správná, ale i jediná, pokud chceme měnit prostředí v této zemi a vytvářet lepší podmínky pro práci neziskovek. Jinak než společně se slonem státem nepohneme...

Jistě byly i nějaké radosti... Například?

No jasně, a spousta...☺ a nejhezčí na těch všech letech je spousta kamarádů z nejrůznějších sdružení, kteří i po těch letech vypadají, že mě rádi vidí...☺

Kolik let jsi byla předsedkyní ČRDM?

Řekla bych, že pět, ale strašně rychle to uteklo.

A který svůj konkrétní počín ve prospěch dětí a mládeže považuješ za největší úspěch?

Asi neumím říct nějaký konkrétní skvělý počín, spíš si myslím, že to byla spousta mravenčí práce, která sem tam měla drobný výsledek.

Kde jsi viděla jako předsedkyně hlavní úkoly ČRDM?

Moc jsem si přála vytvořit platformu, kde bychom se třeba do krve všichni uvnitř dohádali o nejlepší cestě, ale pak navenek vystupovali jako jeden důvěryhodný a spolehlivý partner. A jestli se to povedlo a do jaké míry, musí posoudit někdo jiný. A pak mi taky hodně, hodně záleželo na „člověčině“ ☺, na obyčejném lidském přístupu, který respektuje jednotu v odlišnostech.

Jaké vidíš rozdíly ve fungování ČRDM tehdy a dnes?

Na tuhle otázku neumím po pravdě odpovědět. Dnes sleduju ČRDM už opravdu jenom z velkého povzdálí, protože jsem přesvěd-

Jana Vohralíková přijímá blahopřání od náměstka ministra školství J. Kocourky

čená, že staří předsedové nemají novým dýchat na záda. Každý má právo realizovat svoji vizi a přesvědčit o ní ostatní. Jediné, co si opravdu myslím, je, že by mělo dojít k zásadnímu „omladění“ vedení. Je už holt jiná doba a ta si žádá novou krev...☺

(Nejmladšímu členovi Představenstva ČRDM je 23 a nejstaršímu 33 let, věkový průměr činí 29 let, pozn. red.)

Bambiriáda je tak nějak neoddělitelně s ČRDM spojena. Na co nejradši vzpomínáš?

Bambiriáda je milované a trochu i vymodlené dítě, které vyrostlo a zkrásnělo a je radost na něj pohledět. Vždycky, když na ni přijdu, naskočí mi všechny ty roky, kdy jsem jezdila po Bambiriádách v různých místech země, a vzpomínky na spoustu nadšených, obětavých lidí, kteří její krásu doslova vykopali ze země. A to je moc hezké vzpomínání.

Jana Vohralíková mezi zástupci zakládajících sdružení České rady dětí a mládeže 1998 (čtvrtá zleva se zakládací listinou)

Jubilejní Cenou Přístav bylo oceněno deset osobností, které v prvních letech ČRDM pomáhaly. Připojila bys někoho dalšího, kdo se zasloužil za těch 10 let o ČRDM nebo sdružení dětí a mládeže vůbec?

Netroufám si odpovědět, opravdu, určitě bych na někoho zapoměla a to by mě moc mrzelo. Lidí, kteří tvořili a žili ČRDM, byla velká spousta a bez všech těch malých kapiček by nevzniklo moře...

V současné době pracuješ na Ministerstvu kultury ČR. Můžeš svou práci čtenářům přiblížit? Zbývá Ti přitom ještě nějaký čas, který můžeš věnovat svým koníčkům?

Volného času mám strašně málo, ale takhle to bylo vždycky. Život mi vždycky stavěl do cesty tolik výzev a příležitostí, že bylo těžké odolat...☺. Dnes pracuju na ministerstvu kultury, kde řídím evropské projekty a ještě několik dalších menších agend. Mám úžasnou práci, která mě moc baví, tak trochu se i vracím ke své původní profesi stavebního inženýra. No, a kromě největšího „koníčka“, kterým jsou dospívající děti, se ještě občas věnuju spolupráci s Evropskou Aliancí YMCA, protože YMCA je a zůstane mojí srdeční záležitostí...☺

Chceš něco vzkázat – dodat?

Už ani ne, všichni už musí být z mého obsáhlého povídání úplně unavení...☺

ptala se Michala K. Rocmanová
foto Radka Páleníková
a archiv ČRDM

Bambiriádní města od čtvrťka do neděle

naše téma

V průběhu celostátního termínu Bambiriády 2008 od 22. – 25. května se v 28 městech událo v rámci neuvěřitelně rozmanitého programu pro malé i větší návštěvníky místních Bambiriád mnohé. O něčem nám mohou vyprávět fotografie, články a tiskové zprávy na webu www.bambiriada.cz nebo v místních a celostátních médiích, něco jsme mohli vidět na vlastní oči.

Čtvrtek byl pro mě ve znamení zahájení Bambiriády **v Praze**, kterou si přišel na vlastní oči prohlédnout Jost Rothe, pracovník Saského kruhu dětí a mládeže pro zahraničí. Vyjádřil podiv nad organizací, pestrostí účastníků a aktivit, ale hlavně nad pozitivní a konkrétní podporou státních orgánů pro myšlenku Bambiriády, např. zapojení Armády ČR. Věřím, že svoje dojmy předá v Drážďanech velmi motivačním způsobem, který přivede do bambiriádní sítě zase jedno nebo více zahraničních měst v příhraničních oblastech.

Jak řekl předseda ČRD M Aleš Sedláček při proslovu na zahájení Bambiriády, my, co se snažíme dělat dobré věci v Praze, jsme jen špička ledovce; takže v pátek ráno začínám cestu po vlastech českých.

V tomto roce jsem „poslem“ na západ a jih Čech, což mě vrací nejen ke kořenům práce s dětmi a mládeží na místní úrovni, ale i k mým osobním kořenům. Asociace s ledovcem je zcela neúmyslně trefná, protože čtvrtek je teplotně velmi chladný a během mého cestování jsem si vyměnila se zapálenými organizátory **v Plzni a Klatovech** studené stisky rukou.

Plzeňští organizátoři z krajské rady dětí a mládeže přesunuli Bambiriádu do nového prostoru Chvojkovy lomu. Místo je pohledově jednotné, upravené do parkové podoby s vodními prvky a dobře dostupné z městské hromadné dopravy. Ta mě ostatně zradila při příjezdu z autobusového nádraží, a tak jsme dorazila s posledními tóny slavnostního zahájení. Plzeňská krajská rada dětí a mládeže tradičně dobře využila grafické prvky z celostátního designu, který se každý rok nově tvoří a nabízí prostor pro aktivní

prezentace pro téměř tři desítky organizací. Pro děti a rodiče se naskytla možnost si vyzkoušet některou aktivitu sdružení dětí a mládeže, seznámit se s jejich dobrovolníky a pak se třeba „přidat“ k pravidelným činnostem a projektům.

Výběr mimoškolního vzdělávání si zaslouží stejnou pozornost jako výběr „normálního“ vzdělání, takže pro rodiče mají plzeňští k dispozici rozšířené „Devatero rad České rady dětí a mládeže pro výběr mimoškolních aktivit“, kde se mj. můžete dočíst, že dítě se může při nevhodném výběru aktivit zahltit a vystresovat stejně jako ve škole. K jeho zdravému vývoji je naopak důležitá „dobrá parta“ kamarádů, kterou může najít např. i na Bambiriádě. Kromě lidských kamarádů byli v Plzni k vidění i psi kamarádi, kde jedním z probíhajících taháků programu bylo určité vystoupení Záchraného kynologického sboru z Blovic.

Bambiriáda v Klatovech neměla oproti tomu tolik adrenalinových prvků a přilákala do velkého parku spíše rodiny s menšími dětmi. Ředitel DDM a Bambiriády v jedné osobě a paní místostarostka se zrovna připravují k slavnostnímu zahájení, takže mám možnost pozdravem od České rady dětí a mládeže uvítat návštěvníky.

Plzeň

Klatovy jsou bambiriádním městem již po šesté, pro letošek se naplánovala novinka v podobě nedělního programu na cyklistické stezce mezi Klatovy a obcí Luby. Největší pozornost upoutávají v Klatovech vystoupení na pódiu, která zahrnují různé věkové skupiny a umělecké žánry.

Na všech bambiriádních pódíích můžou návštěvníci Bambiriády uvidět prakticky všechny možné druhy uměleckého vyjádření, od break dance po pravý český folklór.

Inspirace folklórem se mi vybavila při plánování sobotní cesty do jihočeského města **Tábor**. Pro moje další putování by se mi hodila kombinace útržků z názvu dvou lidových písní: *Od Tábora až k nám... k Budějicům cesta*. Takže vzhůru do kraje, kde mám navzdory tomu, že pracuji už tři roky v Praze, stále trvalé bydliště. Prostě takových těch vnitřních pout se nedá nijak zbavit...

V Táboře se setkávám s ředitelem DDM, který je hlavním organizátorem místní Bambiriády. Naposledy jsme se viděli před několika měsíci, takže je co povídat. O dění na Bambiriádě v předchozích dnech mě informuje nejen on, ale i neperiodická tiskovina u příležitosti Bambiriády „Bambiriánek“. V sobotu odpoledne je program „stáhnutý“ na menší pódiové vystoupení a prezentaci tábořského Informačního centra mládeže na Tržním náměstí, koloběžkové aktivity probíhají na nedalekém dopravním hřišti. Ale přesto je v dnešním programu něco „světového“. V přítomnosti europoslance MUDr. Jaroslava Zvěřiny vypouštějí děti do vzduchu balóny, které si předtím připravily jako pozdrav do zahraničí. Každý balónek je opatřen vícejazyčnou kartičkou s kontaktem a vzkazem pro zahraniční kamarády.

Tábor

V příštím roce bude Česká rada dětí a mládeže organizovat v rámci předsednictví ČR v EU velkou akci pro mládež z Evropy s názvem Youth Event, která bude s Bambiriádou propojena programově. Tak v Táboře se určité evropského pohledu bát nebudou.

V neděli se vracím tam, kde to vlastně začalo, do **Českých Budějovic**. Tak tady jsem se seznámila s mnoha dobrovolníky, kteří pracují s dětmi a mládeží a navštívila jsem první Bambiriádu, tenkrát tedy v roli zvědavého krajského úředníka. Mimochodem, Jihočeský kraj je jedním z nemnoha krajů, kde existuje vedle koncepce sportu a zájmových školských zařízení také strategický materiál na podporu sdružení dětí a mládeže „Strategie podpory práce s dětmi a mládeží v Jihočeském kraji na období 2005 – 2008“.

Informační místo ve Sportovní hale funguje na jedničku, děti dostávají informaci o bambiriádní hře, kdy po splnění úkolů od jednotlivých prezentací sdružení dostanou malou upomínku a postupují do velkého slosování. Nejen proto se jich většina objevuje po ránu znova, poté co se s uzavřením dřevěných bran areálu rozeběhly domů. Pro rodiče funguje na místě internetová databáze www.bambibod.cz, informační projekt České rady dětí a mládeže, který pomáhá najít organizace, oddíly a další mimoškolní aktivity na konkrétních místech pomocí interaktivní mapy.

Bambiriádou mě provází předseda RADAMBUKU (krajské rady dětí a mládeže) a zároveň náčelník akce. Vypráví o činnosti rady, která vnímá Bambiriádu jako stěžejní akci, opakovaně opět se zahraniční účastí. Není to akce z „povinností“ dávat o sobě vědět, ale spíše příjemná příležitost pro sdružení

Jan Zahradník, hejtmán Jihočeského kraje v Táboře

se sejit a dělat něco společně. Vzniká tady specifická komunita s atmosférou, která má něco z CVVZ (Celostátní vzájemná výměna zkušeností). Společně se vaří, bydlí ve stanovém táboře u budovy tzv. Valchy a je při tom kromě starostí také dost legrace. Úsměv na tváři mají „staří“ známí, které potkávám během prohlídky českobudějovické Bambiriády, ať již z České tábornické unie, nebo ze Zálesáka. Mezi návštěvníky jsou také lidé ze skončeného projektu RADAMBUKU pro integraci lidí s mentálním a pohybovým postižením, kteří se viditelně také cítí dobře. No neříká se někdy těm dobrovolným pracovníkům s dětmi a mládeží „blázni“?

Během dlouhých cest hromadnou dopravou jsem ovšem měla také některé vážnější myšlenkové pochody. To když jsem přemýšlela o historice, kterou mi vyprávěli v Plzni, kde minulý rok volala starší paní na Úřad městského obvodu, ať tu hlučnou akci zastaví, protože je zvyklá po obědě spát. V některých zemích se nedávno objevily vysokofrekvenční rušičky, které mají z veřejných míst vypudit „shromažďující se“ mladé lidi. Jaký bude vztah stárnoucí většinové populace k menšinové mladé generaci? Bude společná řeč na obou stranách? V jiných zemích už začali realizovat kampaně, které mají ukázat, že mládež neznamená automaticky problémy a rizika, ale také přínos pro společnost.

Bude Česká rada dětí a mládeže a její členská sdružení za několik let obhajovat „právo“ na životní prostor pro mladé lidi? Myslím si, že už nyní svým posláním a činností ukazují organizace dětí a mládeže cestu, která není o vymezování rolí na dospělé a děti, učitele a žáky, jednoduchou autoritu a poslušnost.

Michaela Přílepková, ředitelka Kanceláře ČRD
foto archivy bambiriádních měst

Tábor

Z bambiriádního webu

Sdružení bylo méně

Haviřov – Zatímco s vystupujícími se oproti loňsku doslova roztrhl pytel, počet vystavujících oddílů a sdružení se naopak snížil. Že by už všichni měli dost kroužků a reklamy na veřejnosti? Bambiriádnímu náměstíčku vévodily prezentace skautů, střediska volného času Asterix a sdružení Don Bosco, rušno bylo ale také v okrajových částech, například u lukostřelby připravené oddílem Dakota. Takže – i když bylo „vystavovatelů“ méně – měli návštěvníci pořád co dělat. Největší nával byl podle očekávání dopoledne, kdy přišly školy a školy povzbudit své týmy v Hrách bez hranic a přestávky využily na bambiriádních atrakcích.

Třebíčská Bambiriáda v plném proudu

Třebíč – Asi nejrozsáhlejší prezentaci má studentský klub katolického gymnázia Halahoj, najdeme tu nejružnější atrakce zaměřené na jemnou motoriku, soustředění, můžete si také obtisknout na papír vlastní ruku. „Halahoj má pro účastníky akce připraveny i dva rafty, čajovna pojme na dvacet lidí a nabízí přes 30 čajů,“ upřesnil obsluhu konající Profa. Kadet celou akci organizuje a přesto stihá i prezentovat svoje občanské sdružení: velké deskové hry zaměřené na spolupráci a dílnu na výrobu indiánských kostek. Obecně prospěšná společnost Chaloupky, která se zabývá ekologickou výchovou, si pro děti připravila skládkanky různých hmyzích

druhů, poznávání bylinek po čichu, přírodovědné hmatky a orientační závod po židovském městě. Třebíčské centrum, které dělá akce spíše pro menší děti, si připravilo chytání rybiček, házení kroužků. Magda Sedláková přiblížila činnost klubu Zámek, který se zabývá prevencí společensky nežádoucích jevů a vede nízkoprahový klub Barák. Ten si tu otevřel keramickou dílnu. Můžete se projít na chůdách a zahrát si stolní fotbal. Taťána Antlová z 31. Přední hlídky Roayal Rangers nás seznámila s tím, co se děje na jejich stanovišti: „Největším lákadlem je bezesporu stavění beden na sebe v závěsu na laně, pro menší děti pak výroba vlněných chobotniček“.

Program překonal všechna očekávání

Náchod – Všechny organizace si připravily to nejlepší ze svého repertoáru, a tak mohli příchozí navštívit indiánské teepee, obří míč nebo třeba lanové lávky a lanovku. Na pódiu se překonávala jednotlivá vystoupení v originalnosti a atraktivnosti nápadů. Vrcholným zakončením prvního dne byl úžasný ohňostroj.

V sobotu se na Bambiriádu přišlo podívat i sluníčko. Uvítali jsme ho s nadšením a ještě s větší chutí se vrhli do prezentací všeho, co máme pro děti v našich organizacích připraveno. Indiánská hra zvaná lakros, velká trampolína, projížďky na koních, létání na laně... Sobotní den vyvrcholil autogramiádou jedné z finalistek X factoru – Kamči Nýlvtové, která s úsměvem rozdávala své autogramy na všechny strany. Poté předvedly děti z Děčka, co se během roku naučily, takže mohli návštěvníci vidět orientální tance a capoeiru, taneční skupinu Angels a ještě mnoho dalšího.

foto Michala K. Rocmanová

Poděkování

Chomutov – „Ve dnech 23. a 24. května 2008 se na Kamencovém jezeře představilo více než 40 občanských sdružení a DDM celého regionu, téměř nepřetržitě probíhala po oba dny pódiová vystoupení, bohatý byl doprovodný program. Téměř tisícovka pomocníků, organizátorů a vystupujících, přibližně 15 000 návštěvníků, počasí poměrně laskavé. Takže ještě jednou děkujeme Vám všem za to, že se chomutovská Bambiriáda dostala na velmi vysokou úroveň a celá akce je skvělou propagací celého města.“

*Zbyněk Nejezchleba,
předseda Krajské rady Junáka
Mgr. Milan Márc, ředitel DDM Chomutov*

Bambiriáda v Poděbradech

Ve dnech 23. a 24. května 2008 se konala Bambiriáda v Poděbradech, jejíž koordinátorkou byla jedna z vedoucích Programu EDIE Eva Pišová z DDM Symfonie. S organizací celé akce jí ochotně pomohli další vedoucí a na padesát dobrovolníků z řad účastníků Programu EDIE z Poděbrad, Světlé nad Sázavou, Mladé Boleslavi a Mnichova Hradiště.

V Poděbradech se pochopitelně představil i samotný Program EDIE – zájemci si mohli s pomocí našich dobrovolníků vyzkoušet činnosti v jeho jednotlivých oborech. Dovednost simulovalo luštění sudoku, sport zastoupil běh na určené místo a obor dobrovolnost se plnil návrhem užitečné služby druhým. Splnění všech oborů bylo zaznamenáno do průkazky a potvrzeno razítkem. Zájemce dostal i doklad o tom, že je kandidátem na vstup do Programu, a kontakt na místní skupinu.

A co ještě bylo i přes deštivé počasí v Poděbradech k vidění? Vystoupení mažorettek, tanečních

skupin a několik divadelních představení. Mezi hojně navštěvované patřil stánek Armády ČR s laserovými pistolemi, stánek Policie ČR s ukázkou práce psovodů a stánek dobrovolných hasičů s bublinkovou show, která měla mimochodem největší úspěch.

První den ukončil koncert, na kterém hrály kapely Zbošská a Četěčko. Druhý den měl také pestrý program a i počasí se vydařilo. Velice se líbila dva metry vysoká U-rampa, na které jezdili profesionální jezdci na kolech a skatech.

Letošní Bambiriáda přinesla spoustu zajímavých zážitků a kontaktů pro všechny zúčastněné. A jak řekla Michaela Poláková, jedna z EDIEho dobrovolnic: „Podle mně to byla úžasná akce.“ A Kateřina Satrapová, další účastnice Programu, dodává: „Bavila mě ta práce, povídat si s lidmi. Byl to opravdu super zážitek.“

Dana Dvořáková

Autorka je tiskovou mluvčí

Programu EDIE.

foto archiv Bambiriády Poděbrady

„Hodně jsem (už dříve) o Bambiriádě slyšel, ale neviděl ji. Proto jsem v předchozích letech navštívil Bambiriádu v Nymburku, kde jsem byl mile překvapen, jak velký počet organizací pracuje s dětmi a mládeží, a to především na dobrovolnické bázi, jak velký zájem je o prezentaci těchto aktivit. Počet spokojených návštěvníků mne přesvědčil o tom, že Bambiriáda je akce, která stojí za to. Když s nápadem uspořádat Bambiriádu v Poděbradech přišlo vedení DDM Symfonie, neváhal jsem s podporou ani okamžik.“

starosta Poděbrad
Ing. Josef Durčanský

Nejen pobavení ale i poučení si mohli odnést návštěvníci poděbradské Bambiriády. Novinářka a známá zahraniční a válečná zpravodajka Petra Procházková zaměřila své besedy v zámeckém biografu na život v muslimských zemích. Odpovídala na dotazy zvědavé omladiny a mnohým otevřela oči ohledně skutečné situace a postavení žen v těchto státech. My jsme ji hned po druhé přednášce vyrazili vyzpovídat. Především (ale nejen) o Bambiriádě...

Rozhovor s Petrou Procházkovou

Jak se vám tady moderovalo, povídalo, besedovalo?

Vím, že mladší diváci, kterých bylo plně hlediště, jsou někdy problematičtější publikum. Člověk musí slevit z moralizování, to je moc nebere. Spíš jim má cenu vyprávět nějaké zajímavosti a doufat, že malé semínko poznání vzklíčí a oni budou o věcech, které slyšeli, přemýšlet. Děti se často stydí a pak přijdou po přednášce dva, tři její účastníci aby se zeptali na to, co je zajímavé. Ale tentokrát byli docela hodní a zaujatí... Jsem ráda, když besedy jsou třeba i místo vyučování, protože pak jsou pro děti příjemnou alternativou a ne nutností.

Jste novinářka – cestovatelka. Znáte akci podobného formátu odněkud ze zahraničí, nebo se přehlídkou volnočasových aktivit můžeme chlubit jako originálem?

Zrovna v zemích, kam jezdím já, se na podobné akce moc nedostane. Říká se, že když je válka, mlčí müzy. A ani na děti není čas. Tam je hlavní, když jim nejde o život. Proto jsem ráda, když tady můžeme tuhle akci uspořádat. Mimo jiné je to důkazem, že si tu žijeme celkem v pohodě.

A pokusila byste se vypíchnout, co je z vašeho pohledu na Bambiriádě nejlepší?

Vždycky je dobré již samotné setkání. A taky fakt, že lidé mají možnost udělat něco pro děti, aniž by museli někam telefonovat, něco si moc plánovat. Vyjdou do města a to, co hledají, mají v centru. A samozřejmě je úžasné, že tu můžeme mít stánek a ukázat veřejnosti, že v České republice jsou lidé, kteří vybírají peníze na slepé v Afghánistánu.

Dorazila jste se svým mladým chráněncem, Suhrobem, podniknete tady na Bambiriádě něco?

Suhrob je zrovna v pubertálním věku, takže na moji přítomnost před ostatními není příliš pyšný. Ale už jsem viděla, že si s někým povídal a určitě si to užije. Zatím se mu tady moc líbilo...

za rozhovor poděkoval Tomáš Bruner

Získání Ceny Přístav pro mě bylo pohlazením

ROZHOVOR

Mgr. Eva Mücková působí od roku 2002 jako starostka obce Meziměstí. Její život je spjatý s prací pro děti. Dlouhá léta působila v pionýrském oddíle, v Meziměstí založila mateřské centrum Klíček a zasloužila se také o výstavbu bezbariérového přístupu do meziměstské Základní školy. V květnu letošního roku se právě ona stala jednou z držitelek Ceny Přístav.

Jaký jste měla pocit, když jste se dozvěděla, že Vás kolegové/kamarádi nominovali na Cenu Přístav?

Abych Vám řekla pravdu, o nominaci na Cenu Přístav jsem se dozvěděla až z pozvánky, kterou jsem od Vás obdržela. Nejdříve mě napadlo, co to je, kdo mě do čeho zase „uvrtal“, ale pak jsem začala zjišťovat podrobnosti přes pionýry, přes náš Klíček a přes školu. Dále mě napadlo, proč? Vždyť přece všechno je naprosto automatické, nenapadlo by mě postupovat jinak atd. Pocit to byl báječný, protože ve své funkci nejsem zvyklá – stejně jako mí kolegové, že by někdo pochválil, řekl dobré slovo. Spíše slýcháme ty stížnosti a nepříjemné věci. Takže balzám na psychiku a na nervy.

A první pocity po převzetí ceny? Už jste se podívala, jaký vzkaz se v láhvi skrývá?

Příznávám, že mě předání ceny docela zaskočilo a značně dojalo. Bylo to velice emotivní, nádherné, takové pohlazení a konstatování, že přece jen to, co dělám, má smysl. Vzkaz v láhvi jsem si přečetla až doma a vyhrkly mi slzy do očí. Něco tak prostého, a přitom tak krásného, jsem nečekala.

Již více než dvě desítky let spolupracujete s místním pionýrským oddílem. Kdy jste učinila onen první krok, který Vás, zřejmě jako malou holčičku, přivedl k pionýrům?

Pochopitelně jsem jako spousta mých vrstevníků prošla jiskřičkami a Pionýrem, ne sice v Meziměstí, ale v Pardubicích, kam jsem chodila do školy. A co mě přivedlo k pionýrům? Například různé kroužky, využívání volného času, výlety a fajn kamarádi. Když jsme s manželem přišli jako

učitelé do Meziměstí, on tehdy učil v Broumově, já byla na mateřské dovolené, tak ta činnost ve prospěch dětí začala samozřejmě znovu. Na škole jsem vedla tehdy Klub mezinárodního přátelství, kde jsme se zaměřovali na spolupráci s ostatními školami a dopisování si s dětmi z tehdejšího Sovětského svazu a NDR. Děti to bavilo, mě taky, takže nebylo co řešit.

Většina dětí se v určitém věku od volnočasových aktivit typu Pionýr oprostí. Bylo tomu u Vás jinak?

Bylo to asi stejně. Na střední školu jsem dojížděla, na vysokou pak také, takže vazby v dosudním prostředí se pomalu přetrhávaly tím, jak se měnily naše zájmy. A v místě studia zase nebylo tolik volného času.

Krom toho, že již 20 let organizujete a pomáháte při chodu celoletního pionýrského tábora, jste také loni stála u zrodu mateřského centra v Meziměstí. Jak získáváte prostředky na podobné aktivity? Má mateřské centrum své spokojené klienty? Jak funguje dnes?

Víte, už v roce 2003 jsme v areálu zahrady bývalých jesli v Meziměstí udělali hřiště pro malé děti,

s pískovištěm, prolézačkami, lavičkami pro maminky. Tehdy nám na tuto akci přispěla pojišťovna Generali. Když se tehdejší zastupitelé ptali, proč hřiště a proč právě tam, odpověděla jsem jim, že maminy někdy s dětmi chodit musí, proberou své problémy, děti si pohrají v bezpečí oplocené zahrady a všichni budou spokojeni. Pak přišly v roce 2006 maminky malých dětí s dotazem, zda by nemohly mít nějaký prostor pro scházení se. Že se sice scházejí na hřišti, ale na podzim a v zimě to příliš nejde, že by potřebovaly nějaké nebytové prostory. Společně jsme je našly, i když musím konstatovat, že to nejsou prostory příliš ideální. Maminky dostaly od města materiál, který potřebovaly a vše si daly dohromady prakticky samy. Tatínkové pomohli s elektrinou a vymalováním, město Klíčku neúčtuje nájemné a spotřebu energie, tím ho vlastně celoročně sponzorujeme. A samozřejmě při akcích pomůžeme finančně, pokud to jde. Buď z rozpočtu města, nebo z příspěvků od sponzorů. Klienti mateřského centra jsou spokojeni, na jaře uspořádali v divadelním sále na nádraží např. Velikonoční jarmark, kde představili i své výrobky. No a v současné době společně připravujeme dětský den,

který bude až 22. června. Klíček poskytne své nadšení a nápady, město pro něj zajistí bezplatně prostory koupaliště, zakoupí vše potřebné a tak nějak to funguje stále.

Ve vaší obci sídlí také bezbariérová základní škola. Jaké byly reakce na tento nápad? Kolik zdravotně postižených dětí školu navštěvuje? Připravujete pro ně nějaké speciální akce?

Potřebu bezbariérové školy jsme začali řešit v roce 2003, kdy již bylo jasné, že do školy přijdou dva vozičkáři. V následujících letech nám pomohl Královéhradecký kraj, který poskytl finanční prostředky na svislou plošinu – výtah, dále Svaz tělesně postižených Praha, Ministerstvo financí a co chybělo, to dodalo město. Vybudovali jsme další dvě šikmé plošiny pro vozičkáře na překonávání schodů, bezbariérová WC, příjezdovou rampu pro tyto děti atd. Dnes se mohou pohybovat po dvou ze čtyř budov školy, mohou do všech odborných učeben včetně učebny fyziky a chemie a do jídelny. Naše škola je otevřena všem dětem zdravotně postiženým i dětem po

úrazech. Zvláštní akce pro ně nepřipravujeme, ale snažíme se jim zpříjemnit a ulehčit pobyt ve škole – Daneček a Eliška mají každý svého pedagogického asistenta, mají speciální pracovní lavice, pro přípravu domácích úkolů mají notebooky atd. Chtěli bychom je zapojit i do sportovních aktivit, např. v rámci běhů pořádaných na území města udělat krátkou trať pro vozičkáře. Myslím, že se nám to v příštím roce již podaří.

Jak se snoubí práce starostky s vytvářením volnočasových aktivit pro děti a mládež? Kde berete čas? Kde čerpáte energii?

Dost těžko. Pracovní doba představitelky obce je v podstatě od voleb do voleb. Neznáte soboty, neděle, večery jsou občas také zajímavé. Ale dá se to skloubit. Protože se ve mně přece jen nezapře kantorka a školství v Meziměstí mám i na starosti z výkonu své funkce, tak mě vše kolem školy zajímá, ať už to jsou kroužky, tábory, akce s polskými školami a samozřejmě i technické vybavení škol. Myslím, že jsem o aktivitách školy dobře informovaná i od manžela, ředitele školy: o všech

sportovních akcích školy, vystoupeních dětí, vánočních besídkách a podobných akcích. Těch se snažím zúčastňovat, pokud to jen trochu jde. Občas je to na úkor domácnosti, ale tam tím trpí „pouze“ manžel, který si už zvykl. energii čerpám především doma – manžel, děti, vnučka. A když jsem extra vyčerpaná a naštvaná, tak si jdu zarýt na zahrádku – tam to nikomu nevadí.

A Vaše plány do budoucna?

Zrekonstruovat školu, pomoci Klíčku k novým prostorám – pokud budou mít samozřejmě zájem, pomoci pionýrské skupině Záře při řešení problémů kolem jejich základny na břehu řeky Stěnavy v Meziměstí, podporovat nadále volnočasové aktivity různých organizací a spolků při vytváření rozpočtu města, spolupracovat s Poláky.... A především nenechat se ubít byrokracií, nesmyslnými předpisy a zachovat si pokud možno zdravý rozum a stupnici hodnot, ve které by děti a jejich aktivity měly být na předních místech pro nás pro všechny.

*Jana Šedivcová
foto Radka Páleníková*

Pražské mosty

Téměř tisícovka zájemců se v sobotu 24. května 2008 zúčastnila stejnojmenné hry pořádané Pražskou organizací Pionýra. Podobně jako loni v případě Královské cesty i letos vsadili její organizátoři na kouzlo oživlé historie a připravili v rámci Bambiriády doprovodnou akci založenou na zkoumání dějepisných vědomostí malých účastníků. Jednotlivá stanoviště šlo těžko přehlédnout: postavy dobrovolníků v dobových kostýmech budily zájem kolemjdoucích například na Karlově mostě, na Kampě, na Palackého mostě, na Janáčkově nábřeží a na dalších místech.

redakce

foto Anna Krýsllová a Radka Páleníková

Čtyři aktivní dny

Ve čtvrtek se mi ozval Mojmir Nováček, předseda Rady mládeže Moravskoslezského kraje, jestli se k němu prý nepřipojím, že bychom objeli nějaké Bambiriády, které on a jeho přátelé tak nějak iniciovali v Polsku a na Slovensku. Překopal jsem naplánovaný program a v sobotu ráno jsme vyráželi z Ostravy směr Bielsko-Biala. Na Bambiriádu v Polsku jsem byl opravdu zvědavý: mám tam kamarády a snad trochu znám i poměry mezi mladými v různých sociálních vrstvách i situaci ve sdruženích.

Polsko

Bambiriáda se **v Bielsku-Biale** konala v budově základní školy. Přijeli jsme právě na zahájení; probíhalo v tělocvičně, která nebyla vymalovaná snad 20 let. Posadili nás do předních řad. Zahajovací program ve stylu školní akademie byl pěkný, vtipný a některé taneční kousky hraničily až s akrobacií. Pak se děti rozprchly po budově, kde se kromě školních aktivit prezentovala i sdružení. Vše přitom bylo hodně vázané na školu; i vybavení školy bylo skromné, chudší než u nás. O to více si ale organizátoři dávali záležet, aby bylo všechno vyzdobené a aby napekli dostatek domácího cukru, buchet. Část programu se odehrávala i venku na plácku před a za školou. Místní politiky

ovšem akce vůbec nezajímá, což ubírá elánu pořadatelům. Připadají si, že dělají něco, co nemá podporu „shora“. Organizátoři ani nechtěli slíbit, jestli by příští rok „do toho“ šli znovu. Lákal jsem je na projekt v *Mládeži v akci*; oni argumentovali tím, že škola nemá právní subjektivitu a že není ani jasné, kdo by to vlastně účtoval... Trochu mi to připadalo jako rezignace.

Slovensko

Po přejezdu oravského hřebene, který jsem znal vždy jen s batohem na zádech, jsme dojeli nekonečně dlouhými dědinami k Oravské přehradě **do Námestova**. Pořadatelé ze sdružení Domka se domluvili s městem na propůjčení venkovního pódia, které je trvale instalované kousíček od vody. Akce byla živá a prezentovala se na ní snad všechna místní sdružení; významná spolupráce

fungovala s policií, s hasiči. Policejní prezentace, při níž si dítě mohlo vyzkoušet, jak se natahuje brokovnice, mění zásobník u samopalů a jak je cítit rána obuškem do helmy nebo do štítu, mi přišla nicméně velmi naturalistická a asi bych si dokázal představit cosi „lidštějšího“. V oravských kopcích byl ale život sám vlastně odjakživa bojem – takže by šlo o přípravu na něj...? Na uspořádání Bambiriády vynaložili pořadatelé pouhých 20 tisíc korun slovenských. Pravda ovšem je, že spoustu dalších věcí získali od sponzorů v nefinančním plnění.

Dolný Kubín není daleko, jen pár desítek kilometrů po proudu řeky Oravy. Bambiriáda se odehrávala na prostoru před kulturním domem. Pořadatelé jsou letošními nováčky a bylo to na první pohled trochu znát. Mojmir měl posvátný úkol nafotit logo Evropské unie, která musela být vyvěšena vždy na pódiu. To proto, že se mu podařil sehnat grant z *Interregu*, který byl rozdělen mezi moravské a slovenské Bambiriády. Nakonec jsme logo přeci jen objevili. Na pódiu, stejně jako v Námestovu i Bialej, zaujaly moderní tanečnice ve stylu HIP HOP, tedy za nás se tomu tak říkalo, tak doufám, že jsem se neztrapnil. Všechna stanoviště sdružení nebyla přesně označena, takže jsme v nich měli trochu zmatek. Problém byl i s místem, neboť krčma v sousedství rozhodně neměla v úmyslu prodej alkoholu omezit. Zásadní spolupráce se navázala s kulturním centrem, před jehož vchodem se také vše odehrávalo.

Přes Těrchovou (kde se údajně narodil Jánošík, který s partou horných chlapců s bodzugáry v rukách vykonával spravedlnost dle svých představ, odmítal robotovat a na přimluvu svých vysoce postavených známých se vždy nějak ze žaláře dostat) jsme dojeli až **do Žiliny**. Tam jsme se setkali s duší Rady mládeže Žilinského kraje Darinou Čiernikovou. Bambiriádu tu mají v samém centru města: aktivní prezentace sdružení před chvílí skončily, pódium je však nadále v zajetí křesťanských kapel, což vůbec nezni špatně. Poseděli jsme nad nějakým tím *nealkem* pod přílehlými slunečníky a povídali si o situaci s Bambiriádou na Slovensku, o financování krajských rad. Představte si, že není vázáno na člena nebo na projekt, ale prvotně na hlavu do tuším 30 let starí člověka v daném kraji... Tedy:

kraje s nejvyšší hustotou nebo porodností mají docela slušně financované krajské rady. Darina je schopná organizátorka; ostatní Bambiriády v Žilinském kraji byly také trochu její dílo. Kromě Kubína a Námestova se konala ještě v Martině a Liptovském Mikuláši. Dále pak v Prešově, co je ovšem už jiný kraj. Domluvili jsme i zájem na společném pořádání pro příští rok.

Celý tento „rychlý výjezd“ by šel shrnout asi do následujících poznatků: Partner v Polsku negarantuje pokračování akce. Nemá podporu místních úřadů a vypadá to, že je to pro ně důležité. Ani ne po finanční stránce, spíše se potřebují před společností nebo možná rodiči dětí nějak oficiálně zaštitit. Škoda, lidi byli nadšení... – skoro tím víc, čím méně bylo peněz. Formát jejich akce se s tím, na který jsme zvyklí u nás, rovnat nedá: naše kritéria by polská Bambiriáda nesplňovala.

Bambiriády na Slovensku mají nadšené lidi; jde o neotřelou akci a myslím, že má před sebou rozvoj. Pokud dohodneme nějakou formu spolupráce v příštím roce, docela bych se na ni těšil. Pokud Rada mládeže Slovenska nebude chtít Bambiriádu organizačně zaštitit, je žilinská rada ochotná se role celoslovenského koordinátora ujmout. To myslím nejsou špatné zprávy.

O pár dní později v České republice

Mediální kolotoč kolem Bambiriády se postupně roztáčí. Dobré ráno na ČRo2, odpovědní

Radiožurnál na ČRo1, kulturní televizní *Sama doma* se šikovnými debrujáry, rádio Kiss, rádio Blaník, rozhovor MF Plus, ranní vysílání ČRo1, zpravodajství ČT1. Rádio Pohoda v Chrudimi, *Výlety* s ČRo2 v Jaroměři...

Zahájení v Praze probíhalo naštěstí bez deště, ale počasí nebylo bůhvíjak teplé. Ještě v noci jsem jel **do Kladna**. Slíbil jsem pořadatelům, že jim vlastnoručně doručím materiály k Bambibodu, o které si psali, ale které se k nim nedostaly. Pověst spolehlivého partnera musí být uhájena a u šálku čaje jsme i popovídali, za což jsem byl rád. Aktivní prezentace sdružení, hezké místo, pódiová vystoupení. Neviděl jsem „cvrkot“ za dne, ale připraveno měli vše podle projektu, nezbyvá než držet palce a jet se vyspat.

Ráno vyrážím **do Chrudimi**. Těším se na kluky z Altusu, kteří Bambiriádu tradičně pořádají. Jsem zvědavý i na kamaráda a člena předminulého představenstva, dnes místostarostu města

Romana Málka. Roman je největší mediální mág neziskového sektoru, dneska již nejen jeho, co znám. Ihned po příjezdu mě zavalili balíkem Pardubického deníku s uveřejněnou tiskovou zprávou o tom, jak předseda ČRDM přijel do Chrudimi na Bambiriádu. Bylo to milé, přesně v Romanově stylu. Počasí nic moc, spoustu aktivních prezentací, pódiová vystoupení, doprovodné programy, media-stand, rádio Pohoda, které místní mladí provozují a zatím vysílá jen do místní nemocnice. Bambiriáda v Chrudimi se pořádala především pro školy; výhoda spočívala v tom, že přijely i za špatného počasí, protože měly objednané autobusy. Parkem se klikatila říčka, na níž místní vodáci nabízeli i možnost plavby. Majitel Hanácké kyselky vozil děti v vlastním balonu a na oplátku se na Bambiriádě nepilo nic jiného než Hanácká. Vyfasoval jsem kartonek a ucucával ještě dva dny v autě. Příjemné, milé, pestré; škoda, že neměli více sluníčka.

Cestou **do Hradce Králové** jsem vzal stopaře. Poté, co mě chlapci přesvědčili, abych sjel někde k lesu a pokračoval po nějaké silničce – údajně k jejich domu – jsem jim vysvětlil, že tohle je přesně to místo, kde chtěli vystupovat. Kupodivu neprotestovali, čímž se mi ulevilo. No, úplně umytí tedy nebyli: jejich duch tam se mnou ještě pár set kilometrů putoval. To už docela přšelo.

V Hradci hlídali areál Bambiriády mocně ozbrojení airsoftáci, tedy maskovaní kluci s replikami zbraní; svůj úkol plnili znamenitě. Kvůli vydatnému dešti začaly školy houfně utíkat. Na chvíli jsem se schoval pod stříšku a pozoroval dění kolem. Omladina obsadila mikrofony a předváděla svoje rytmičké kousky. Mrakodrapy Man-

hattanu se rozrostly kolem: černí bratři s magnetákem na rameni by si s místní omladinou nezadali, myslím, i co se stylovosti mluvy týče. Prostě nic pro slečinky – nebo možná právě kvůli nim a pro ně. Libor Baláček mi pak vysvětlil, kde je jaká prezentace sdružení, co si je možno kde vyzkoušet. Bylo cítit silné zázemí „domečku“, který byl důležitý hlavně při vydatném dešti panujícím v pátek na východě Čech. Sdružení se prezentovalo povícero; škoda jen, že prezentace některých z nich nebyly akčnější. Bambiriádní místo vypadalo zajímavě – šlo v podstatě o celý uzavřený areál mezi DDM a kasárnami. Dětské rádio Kulišek vše poctivě medializovalo... Celkově vzato: vzhledem k počasí, myslím, úspěch.

Dále jsem vyrazil do Rychnova. U Třebachovic mě ovšem překvapila nemilosrdná uzavírka, která překopala plán cesty, a rozhodl jsem se proto obrátit kormidlo do Náchoda. Zavola jsem Jirkovi Plškovi **do Jaroměře**, zda by nevyrazil se mnou. „Nemůžu zrovna jít za starostou.“ To jsem si ovšem nemohl nechat ujít. Oč kráčí jsem věděl z loňského vyprávění: Každé sdružení vybere dva zástupce a pak se jde společně na audienci na radnici. Děti tam diskutují se starostou, co by chtěly v městě změnit. Jelikož jsem si pamatoval, o čem šla řeč minulý rok, zajímalo mě samozřejmě i zpětné hodnocení.

Starosta se malinko zdržel, a tak jsme všichni ukusovali indiánky, které nám na úradě připravili. Pak se objevil sympatický chlapík, věk někde kolem čtyřicítky. „Ahoj, já jsem Jirka, jsem jen o metr vyšší a o třicet let starší, ale normálně mi tykejte,“ představil se. A šlo se na věc. Jirka úvodem připomněl, že minulý

rok se bavili o tom, jak je obtížné pro děti přejít ze školy do jídelny, protože park je obsazený *fetkami* a zlodějíčky. To je již minulost. Strážníci vysbírali stříkačky a dozírají na to, aby se v parku tyto skupiny nesrovnávaly a aby byl průchod maximálně bezpečný. Starosta o tomhle problému do minulé diskuse nevěděl... Pak už se začaly řešit nové náměty. Například možné využití zimního stadionu v létě pro inline-bruslení. Problematická hromadná doprava do Josefova, kde není také zcela bezpečno a rodiče nechtějí nechat chodit děti za tmy několik kilometrů domů do Jaroměře pěšky. Probíral se i alkoholismus u dětí. Starosta mě mile překvapil svým přístupem. Co nemohl zajistit, to nesliboval. Nepropagoval sebe ani politickou stranu. Motivoval děti k tomu, aby se zapojily do řešení záležitostí, které jim ležely na srdci, aby zpracovaly třeba projekt využití – a on, že to pak projedná v radě a zajistí,

co bude potřeba. „Vždy musí být někdo, kdo si to vezme za své; my už pak zařídíme ostatní,“ poznamenal. Nakonec zbyla i trocha času, kdy s každým probral, jaký má sen – například kam by se chtěl podívat a co je pro to potřeba udělat. Byl to pro mě obrovský zážitek. Den předtím jsme měli v ČRDM návštěvu z YouthFora, kam máme zájem s naší národní radou vstoupit. Studoval jsem materiály o participaci mladé generace, byl jsem na to i dotazován právě při zmíněné monitorovací návštěvě. Tohle bylo ale něco jiného. O poznání opravdovějšího, konkrétnějšího, lidsějšího.

Náchod už dnes nestihám. A krom toho, za chvíli bude slavnostní zahájení.

Začalo hustě pršet, což ale pořadatele neodradilo. Příhlížejících bylo všude plno. Sdružení ve slavnostních krojích. Každý spolek ve zkratce předvedl na parketu před podiem, co je pro něj charakteristické: hasit požáry, hrát basketbal, bubnovat, tancovat... Večer pak následoval *hustej* bigbít, jak tady v Jaroměři bývá zvykem, jakási odměna pro sdružení i zajímavé zpestření pro lidi z města. Rovněž na této akci platí zákaz kouření a alkoholu a kupodivu je dodržován. Jaroměřská Bambiriáda je v krásném prostředí městského parku u Labe. Sdružení se prezentují povětšinou v celtoových stanech a týpí místní výroby, která umocňují malebnost akce. Na stanovištích spíše než statickou prezentaci ve formě nástěnky uvidíte ukázky činností, které si každý může vyzkoušet. Ještě kratičký rozhovor do *Výletů* Českého rozhlasu 2, jehož reportéři přijeli

se svým stánkem a programem coby partner Bambiriády; Jaroměr si vybrali na své cestě z Jeseňníku, kde byli včera.

Opět musím jen konstatovat, že Náchod už nestíhám, a vyrazím na dlouhou cestu **do Děčína**.

Bambiriádu v Děčíně jsem našel podle dětí a balónků, které se postupně vynořovaly od Labe. Zdeněk Kult, ředitel místního DDM, mě provedl areálem. Prezentace sdružení byla velmi statická a bohužel musím říct, že ji zastíňovalo více atrakcí, které bych chápal spíše jako doplňkové, nicméně zde působily výrazně. Například poutové stánky, skákací hrad, trampolíny.

Do vlastní Bambiriády bylo zapojeno sice hodně sdružení, většinou ne však do trvalé prezentace v Bambiriádní vesničce. S Bambiriádou byla jako doprovodné programy propojena i různá sportovní klání pořádaná městem a DDM. Na pódiu jsem se setkal

s panem primátorem Raškou, čerstvým držitelem Ceny Přístav.

Pódiové vystoupení probíhala nepřetržitě po celou dobu akce. Místo na terasách u Labe bylo malebné, nicméně pro akci našeho typu, kdy vyžadujeme jasné oddělení bambiriádního městečka od okolí a přesné sledování návštěvnosti, ne zcela vhodné. Obtížně se tam také dodržoval zákaz kouření, i když městští strážníci, kteří byli stále přítomní, to dostali jako bojový úkol.

Poděkoval jsem panu Kultovi za čas se mnou strávený i drobné občerstvení a vyrazil **do Karlových Varů**.

Projížděl jsem sice přes Chomutov, ale z časových důvodů jsem se tam nemohl zastavit. Kamencové jezero znám a vím,

že pořadatelé tam Bambiriádu dělají už poněkoličkáte. Ve Varech šlo ale o premiéru. Hanka Šnajdrová, předsedkyně Rady mládeže Karlovarského kraje, pojala Bambiriádu jako kombinaci akce v místních knihovnách, prezentaci v areálu Rolava a program v místní hvězdárně. Dorazil jsem na závěr dne v Rolavském areálu; je to moc pěkná lokalita na okraji Karlových Varů, která se stává častým odpočinkovým místem zdejších usedlíků.

A Bambiriáda? – Živé, aktivní prezentace sdružení. Jako problém se ukázala rozlehlost areálu, v němž někteří rodiče s malými dětmi neměli síl obejít všechna stanoviště. V kraji, který je pro většinu celorepublikových sdružení noční můrou, co se hustoty oddílů týče, šlo myslím celkově o úspěch.

Již notně unaven jsem se odebral přes hřeben Slavkovského lesa do Michalových Hor, oázy klidu v blízkosti ligových latifundii (*míněna Liga lesní moudrosti, pozn. red.*) na Kosím potoce, kde jsem přespál u kamarádů, a ráno honem do Prahy. Čekalo nás pódiové vystoupení na Střeleckém ostrově a Andělu a potom balení prezentace Ligy. Čtyři aktivní dny mám za sebou. Jsem rád, že jsem viděl, co jsem viděl a těším se na informace od ostatních členů představenstva. Je mi jasné, že v 18:00 v neděli nejen skončila Bambiriáda 2008, ale začala Bambiriáda 2009. Ale o tom snad někdy jindy.

*Aleš Sedláček,
předseda ČRDM*

*foto autor a archiv bambiriádních
měst (Polsko, Slovensko, ČR)*

Z cestovních poznámek Ondřeje Šejtky

Do Bambiriádních měst se vydali nejen zaměstnanci kanceláře ČRDM, ale i členové představenstva. Ze svých cest sepsal poznatky také Ondřej Šejtka, místopředseda ČRDM.

Uherské Hradiště

Ze všech pěti bambiriádních měst, která jsem letos navštívil, byla v Uherském Hradišti nejlepší navigace a plakátová reklama. V pátek dopoledne měli na školním hřišti program pro školy, který zajišťovali deburjáři. Šli jsme se podívat i do samotného parku, kde se měla Bambiriáda konat. Bylo tam všechno zatím ještě ve stadiu příprav: malé, ale hezké pódium, na něm už byla umístěna loga partnerů... Ze sdružení tam byla skupina z České tábornické unie, která provozovala lanové lávky, potom jeden „domeček“ (*dům dětí a mládež, pozn. red.*), nízkoprahový klub, deburjáři atd. Zároveň jim v přilehlém kině fungovala výstava místních sdružení. Kromě asi 30 tabulí s prezentacemi tam byla i tabule oslavující cenu Přístav a jejího laureáta pana Petra Gazdika, starostu obce Suchá Loz. Bambiriádu bych hodnotil velmi pozitivně. Bambibod měli hned u vstupu, vyvěsili tam i Devatero (*míněno tzv. Devatero rad České rady dětí a mládeže pro rodiče při výběru mimoškolních aktivit ...a jedna speciální navrch, pozn. red.*).

Prostějov

Bambiriáda probíhala uvnitř zimního stadiónu, prý proto, že jim loňský liják zničil expozice... Uvnitř se prezentovaly především dva místní DDM; kromě nich zde byli ještě skauti, místní hvězdárna, oddíl korfbalu a dále městská i republiková policie, hasiči, záchranáři. Stolek s označením Bambibod zde byl, ale fungoval spíš jako místo, kde vyměňovali kartičky se splněnými úkoly za sladkosti. Na druhý den měli mít „Sportovní bambiden“ na školním hřišti... Ptal jsem se i na dětský parlament, resp. zastupitelstvo – funguje tam na velmi solidní úrovni a neustále se rozšiřuje, což je velmi potěšitelné.

Zlín

Největší Bambiriáda, na které jsme ten den byl. Probíhala na hlavním náměstí a v přilehlém parku.

Prostějov

Zlín

Byla tam velká přehlídka Armády ČR, a hlavně mnoha klasických sdružení. Tomíci, skauti, pionýři, Československý zálesák, Mládež Českého červeného kříže, místní „domeček“ apod. Měli obrovské pódium s poměrně pestrým programem. Na náměstí probíhaly spíš prezentace, v parku potom poněkud „akčnější“ záležitosti – střelba z laserové pušky, lanové lávky a jiné. Všude hrála hudba – na pódiu se žánry střídaly podle právě probíhajícího

Prostějov

Šumperk

Zábřeh

Zábřeh

vystoupení, v parku se z reproduktorů ozývala moderna. Velké město – běžná, „klasická“ velká Bambiriáda.

Šumperk

Přijeli jsme už do kompletně zabalené Bambiriády. V Šumperku se prezentují hlavně dva místní DDM a pár dalších sdružení, také místní nízkoprahový klub. Armáda tam měla poměrně solidní stan a místní policie měla v rámci Bambiriády „den otevřených dveří“. Na pódiu probíhala soutěž v hudebních vystoupeních o čokoládový dort. Škoda, že jsme nemohli vidět místní Bambiriádu v akci...

Zábřeh

To nemělo chybu! Bambiriáda, jak má být – a také nejlepší, jakou jsme ten den viděli. Celý park vyplnila „klasická“ sdružení plus jeden místní domeček. Skauti, pionýři, hasiči, Royal Rangers... na všechny spolky si teď nemohu vzpomenout. Vypadalo to tam opravdu bezvadně, tak, jak to má být. Na malém pódiu celý den probíhala vystoupení. Večer udělovali ceny hvězdám Zábřehu – dětem s nějakým speciálním nadáním a podobně. Zábřežská Bambiriáda uvítala i zahraniční návštěvy: zúčastnily se jí svými vystoupeními skupiny ze Slovenska, Polska a Maďarska. Ředitelka Bambiriády byla během naší návštěvy na zasedání dětského parlamentu, resp. zastupitelstva...

Moje dojmy jsou moc pozitivní, mají ode mě jedničku s hvězdičkou.

Ondřej Šejtka,
místopředseda ČRDM
foto z archivů bambiriádních měst

Zábřeh

Okolo čtvrt milionu lidí navštívilo 10. ročník Bambiriády

Okolo čtvrt milionu lidí se nechalo oslovit heslem NESTŮJ, POJĎ SE PŘIDAT! MÁŠ PRÁVO MÍT KAMARÁDY, které provázelo letošní, v pořadí již desátou Bambiriádu.

V rozmezí čtyř dnů – od 22. do 25. května 2008 – do některého z bambiriádních areálů ve 28 městech ČR měly namířeno většinou rodinné výpravy s menšími dětmi. Jubilejní podnik, uspořádaný tradičně Českou radou dětí a mládeže (ČRDM) měl odezvu i v zahraničí – například v sousedním Slovensku se počet „bambiměst“ z loňských tří zdvojnásobil na šest, přičemž v pěti z nich v Žilinském kraji prošlo podle tamních pořadatelů bambiriádními branami přes 20 000 návštěvníků.

Charakteristickým rysem Bambiriády 2008 byl důraz kladený organizátory jednak na fenomén kamarádství, a jednak na dostupnost alespoň části bohaté programové náplně i handicapovaným návštěvníkům. Tento aspekt letošního ročníku zosobňovala svou prezentací například Nadace Leontinka, která pomáhá dětem a studentům ve věku do 25 let se zrakovým postižením. Její nabídka zahrnovala mj. dětské hmatové knížky, pomůcky a hračky pro nevidomé. Zájemci si mohli také vyzkoušet chůzi se slepeckou holí a k dispozici jim byla rovněž imitace různých zrakových vad ve formě speciálních brýlí, které jim po nasazení naznačily, jak vypadá svět zrakově postižených; magnetem pro děti byli slepeční pejsci.

Bambiriádními městy se letos staly: České Budějovice, Děčín, Frýdek-Místek, Havířov, Hradec Králové, Chomutov, Chrudim, Jaroměř, Jeseník, Karlovy Vary, Kladno, Klatovy, Krnov, Liberec, Náchod, Ostrava, Plzeň, Poděbrady, Praha, Prostějov, Rychnov n. Kněžnou, Šumperk, Tábor, Třebíč, Trinec, Uherské Hradiště, Zábřeh a Zlín.

Základní osnovu celé akce tvořily jako vždy ukázky celoroční činnosti rozličných mládežnických spolků a organizací. Dobrovolníci z těchto sdružení znovu a znovu trpělivě předváděli nově přichozím, co je pro jejich členy a členky tak běžné: nejrůznější

hry, soutěže, zápolení v netradičních sportovních disciplínách, tábornické, vodácké a záchranné dovednosti i rozmanité výtvarné aktivity. Mezi juniorská uskupení, jejichž „živé expozice“ spoluvytvářely typickou bambiriádní atmosféru, patřily třeba Mládež Českého červeného kříže, Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Salesiánské hnutí mládeže, AFS Mezikulturní programy, Asociace malých debružářů ČR, Liga lesní moudrosti, Dětská tisková agentura či Royal Rangers. Součástí informačního servisu Bambiriády 2008 se stal rozcestník www.bambibod.cz, který má sloužit především rodičům k vyhledávání kvalitních volnočasových aktivit pro jejich děti.

V rámci Bambiriády se již tradičně předávaly výroční Ceny ČRDM „Přístav“. Vedení ČRDM ji uděluje představitelům veřejné správy a samosprávy za významnou podporu mimoškolní práce s mládeží. Letos ji obdrželo osm laureátů a laureátek, dalším deseti náleží obdobná cena vztažená k desetiletému výročí vzniku ČRDM.

Smyslem Bambiriády je připomínat možnosti, které pro smysluplné trávení volného času nabízejí dětská sdružení a zdůraznit i význam tisíců dobrovolníků, kteří v nich věnují svůj volný čas mimoškolní výchově nejmladší generace. Akce se v řadě míst těší i podpoře politiků, kteří nad ní přebírají regionální záštitu, jako kupříkladu v Táboře (a Sezimově Ústí) hejtman Jihočeského kraje Jan Zahradník či senátor Pavel Eybert, v Plzni hejtman Plzeňského kraje Petr Zimmermann, ostravský primátor Petr Kajnar nebo uherskohradištský starosta Libor Karásek. Čas na Bambiriádu si letos kromě jiných udělali také senátorka Alena Gajdušková s poslancem Josefem Smýkalem (Zlín) nebo poslanec Rudolf Kufa (Trinec).

ČRDM

foto Anna Krýsllová a Mediastan

Další informace a aktuální zpravodajství z měst najdete na www.bambiriada.cz

Generali partnerem nejen Bambiriády

Deset let, vždy koncem května, se ve třech desítkách měst sejdou děti a mladí lidé, aby ukázali, že se mohou bavit jinak než jen u počítače a televize. Že existuje celá škála činností, která podporuje zdravý životní styl, kreativitu, týmového ducha – prostě dává dětem vybavení, které se jim bude v životě hodit. Že zábava (i ta adrenalinovější) může být bezpečná a pohodová.

Proto se připojila i Generali. Nejen jako pasivní sponzor, který „umístí prostředky“, ale jako společnost, které na lidech záleží. Málokdo ví, že jednou z důležitých činností v pojišťovnictví je prevence a další činnosti, které nenadále nešťastné náhody odvracejí. Úraz, dopravní nehoda, majetková škoda – to netěší nikoho, ani pojišťovnu. Umět si hrát, připravovat se na složitý život v moderním světě, učit se komunikovat s okolím je důležité a organizace sdružené v České radě dětí a mládeže si to uvědomují.

Právě v duchu prevence úrazu se nesly dvě jarní soutěže, které uspořádala pojišťovna Generali ve spolupráci s ČRD. V té první, výtvarné, měly děti základních škol malovat, co by udělaly lépe, aby se vyhnuly svému poslednímu úrazu. V té druhé soutěžily v on-line hře rodinné týmy. Rodič odpovídal na textové otázky a dítě muselo řešit obrázkový kvíz, který měl zábavnou formou dítěti vysvětlit, jak se chovat v nebezpečných situacích.

Generali však není jen sponzorem a partnerem Bambiriády, pro ČRD zajišťuje také rozsáhlou pojistnou ochranu. Při nastavení parametrů pojistné smlouvy se vychází z dosavadní spolupráce s ČRD a z dlouholetých zkušeností. Pro letošní rok Generali zdvojnásobila pojistné částky pro případ trvalých následků úrazu. Právě v případě závažného úrazu pojištěný úrazové pojištění náležitě ocení.

Partnerství ČRD a Generali nekončí pouze u úrazového pojištění, ale spolupráce běží i v oblasti cestovního pojištění. Pro členy ČRD jsou připraveny speciální zvýhodněné produkty cestovního pojištění. Spolupráce se týká i oblasti pojištění odpovědnosti při konání akcí pro děti a mládež.

klientský servis: 844 188 188

www.generali.cz

Trefa 2008

Jak naplnit volný čas mládeže? Podobně jako mnoho dalších organizací pracujících s dětmi a mládeží, pokoušíme se hledat odpověď na tuto otázku i my.

V sobotu 3. května 2008 na střelnici v Orlově – Lazech proto organizátoři z Asociace víceúčelových základních organizací technických sportů a činnosti (AVZO) Moravskoslezského kraje spolu s kolegy z Rady dětí a mládeže Moravskoslezského kraje (RADAMOK) a Samostatného kmenového a klubového svazu Dakota připravili už druhý ročník sportovní soutěže v trefování „Trefa“. A tak soutěžící házeli šipkami, vrhali míčkem, házeli granátem, stříleli z luku, vzduchovky a malorážky na cíl.

Už od rána se na střelnici scházeli mladí účastníci a postupně plnili zadané úkoly. Čmoudiči z Asociace TOM si celou akci zpestřili tím, že přijeli z Ostravy na kolech. Po absolvování všech soutěžních disciplín

pln obdrželi na společném nástupu všichni účastníci pamětní list, odznak AVZO a sladkou odměnu. Vítězům jednotlivých kategorií předali diplomy a věcné ceny předseda Krajského kolegia AVZO pan Ivo Michna a předseda RADAMOK pan ing. Mojmír Nováček. Protože během dopoledne startujícím v pěkném prostředí vytrávil, sešli jsme se všichni na závěr u vonící grilované klobásy a přemýšleli, jak oslovit ještě více účastníků z různých mládežnických oddílů.

Jaromír Remža,
Komise Rady dětí a mládeže AVZO

YMCA Europe festival bude v Praze

YMCA (Young Men's Christian Association) jako mládežnická organizace, která působí ve

122 zemích světa, nabízí množství příležitostí pro setkávání mladých lidí. Jednou z největších je evropský festival, který proběhne letos v srpnu v České republice.

Festival se bude konat ve dnech 3. – 9. srpna 2008 v Praze na Výstavišti.

chybět nebude nabitý program plný sportovních, hudebních, výtvarných i duchovních aktivit, ani prostor pro setkávání se s ostatními mladými Ymkaři. Festival jako takový nebude otevřen veřejnosti, ale pouze přihlášeným účastníkům – proto bychom vás rádi pozvali na tzv. City Action – odpoledne v pražských ulicích, kde si veřejnost může vyzkoušet aktivity, které organizace YMCA nabízí a zakusit tak festival na vlastní kůži. City Action proběhne ve čtvrtek 7.8. 2008 na třech pražských náměstích, Prahou budou proudit i netradiční kreativní průvody a jezdit ymkařská tramvaj.

Všechny vás srdečně zveme,

abyste se přišli podívat na tematicky zaměřená náměstí:

Karlovo náměstí:

Děti – rumunské loutkové divadlo, aerobic pro děti, výtvarné dílny, pohádkový les a mnoho dalšího, co nabízejí mateřská centra YMCA pro veřejnost.

Skaut & outdoor – velká lezecká věž, teepee, podsadové stany, soutěž ve stavbě věží z přepravek

a mnohé další aktivity, které běžně v centru Prahy nepotkáte.

Náměstí Míru:

Hudba a mládí – koncerty kapel a sborů (Kingswood Tensing (UK), Tensing Czech Republic, PULZ (CH), taneční vystoupení (SO), Double you (NL), Children from the street (UA), výtvarné, hudební a pohybové workshopy, bubnování, a mnoho dalšího.

Ovocný trh:

Sporty – přijďte si zasportovat v centru Prahy nebo se trochu sportu přiučit – hrajeme streetball, fotbal a volejbal, ale i méně známé sporty – jako třeba indiaku a korfbal.

Celý program vyvrcholí na Náměstí Míru od 18:00 hod., kde vystoupí: IRA LOSCO (Malta) – vítězka Eurovize; Oulun Frookynat (Finsko) – dívčí pěvecký sbor; So double (NL) – taneční skupina; Ten Sing (UA) – pěvecko-taneční skupina; Boudapsova (CZ) – hardrock Brno.

Více informací naleznete na stránkách www.ymca.cz nebo www.ymca2008.com

Julie Nepustilová

ČRDM proti hazardu

Na internetových stránkách www.stophazardu.cz byla dne 26. května 2008 spuštěna elektronická petice Za regulaci hazardu v České republice. Jejím hlavním cílem je propojit a zaktivizovat lidi, kteří chtějí poukázat na benevolentní a nezodpovědný přístup České republiky v této oblasti. Česká rada dětí a mládeže, střešní organizace pro sdružení v oblasti práce s dětmi a mládeží,

čítající kolem 200 000 individuálních členů v bezmála 100 sdruženích, se stala jedním z iniciátorů.

Současná situace na stále se rozšiřujícím trhu s hazardními hrami v České republice se mění v epidemii. V posledních letech zde bylo prosázeno přes 100 miliard korun ročně. ČR stala rájem hazardu – zemí s největším počtem zaregistrovaných heren na světě.

Českým zákonodárcům se přitom dlouhodobě nedaří prosadit legislativní změny, které by zajistily omezení hazardního průmyslu a zároveň reagovaly na technický

rozvoj v této oblasti. V posledních letech byly několikrát z různých úrovní učiněny pokusy novelizovat zákon o loteriích, které skončily neúspěchem.

Uvědomujeme si svou zodpovědnost za současnost i budoucnost našich měst a zvláště mladých lidí, kteří v nich žijí. Protože každým dnem, kterým toto řešení odkládáme, nám přibývají problémy, jejichž řešení budeme muset jednou draze zaplatit.

Bližší informace na stránkách www.stophazardu.cz

Kancelář ČRDM

Zástupci mládeže z Izraele navštívili ČRDM

Na dvoudenní návštěvu České republiky přijelo koncem druhého červnového týdne v doprovodu zahraničního pracovníka Německého spolkového kruhu mládeže pět zástupců izraelských mládežnických organizací. Cílem setkání bylo vyměnit si s českými kolegy cenné informace a zkušenosti. „Ačkoli jsou Izrael a Česká republika velmi rozdílné země, zjistili jsme, že na poli dětských a mládežnických organizací řešíme víceméně podobná témata,“ sdělila paní Irit Brook, ředitelka sekce mládežnických hnutí na izraelském Ministerstvu školství. Jedná se především o možnosti financování z jiných než státních zdrojů a samozřejmě také o možnost spolupráce s podobnými zahraničními organizacemi. Zastřešující izraelské hnutí dětí a mládeže (Council of Youth

Movements) sdružuje 15 organizací, kterým společná platforma zajišťuje větší informovanost a následná společná spolupráce se státními orgány funguje mnohem lépe. Nejpočetnější mládežnickou organizací v Izraeli je skautské hnutí. Mezi hlavní aktivity izraelské mládeže patří stejně jako u nás letní tábory. „Izraelskou specifikou jsou tzv. monkey campy – tábory, které jsou budovány na vodě,“ uvedla dále Irit Brook. Děti zde pobývají většinou v dvoutýdenních turnusech.

Mezinárodní schůzky na půdě České rady dětí a mládeže se zúčastnili také zástupci česko-německého sdružení Tandem. Jedná se o možnosti propojení jednotlivých organizací a o navázání česko-německo-izraelské spolupráce. „Je nutné setkávat se a diskutovat, důležité je také

zvážit možnost společných seminářů a dalších aktivit,“ řekla dále Brooková. „Izraelští kolegové se zajímali o možnost studijní cesty do České republiky např. během Bambiriády 2009 ve spojení s připravovaným Youth Eventem, který se uskuteční rovněž v létě příštího roku,“ uvedla pro informační server www.adam.cz ředitelka kanceláře České rady dětí a mládeže Michaela Přílepková. Předpokládané česko-německo-izraelské setkání zástupců zastřešujících mládežnických organizací jednotlivých států proběhne tedy zřejmě v létě 2009.

Jana Šedivcová

Zúčastněte se soutěže Má vlast v srdci Evropy

Není vám lhostejné, jak naše země vypadá? Chcete se v ní cítit dobře?

Chcete, aby památky nechátraly a aby je nikdo ne-

ničil? Není vám lhostejné, jak se v naší zemi cítí naše děti a mládež? Myslíte si, že by bylo dobré, aby i oni dokázali svoje češství proměnit v uvědomělou péči o naše kulturní dědictví?

Právě k tomu chce motivovat zejména mladou generaci soutěž s názvem „**Má vlast v srdci Evropy – poznej ji a chraň**“.

Vyhlašuje ji Česká rada dětí a mládeže a Památková komora ve

spolupráci se zahraničními partnery. V předchozích letech se uskutečnily již dva ročníky.

3. ročník soutěže bude probíhat od 1. března do 15. října 2008.

Soutěž je vyhlašována v osmi různých tematických kategoriích od prostého mapování památek, přes jejich propagaci až po reálnou záchranu. Kromě toho je členěna do tří kategorií podle věku autorů prací a mohou se jí zúčastnit jednotlivci i kolektivy.

Pravidla soutěže i přihlášku najdete na webových stránkách soutěže: www.adam.cz/mavlast.

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 - 5016
Podávání novinových zásilek povoleno
Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava,
č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@crdm.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová, akad. mal.
Tiskne Studio REFOS, Praha
Fotografie z archivů členských sdružení ČRDM
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok
Toto číslo vyšlo v červenci 2008
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF najdete na adrese <http://www.crdm.cz/archa>

Foto na přední obálce: Michala K. Rocmanová, na zadní obálce archiv redakce.

Banát aneb Tábor v devatenáctém století

ze zahraničí

Banát je jeden z rumunských krajů. Je to i pohoří, rozkládající se v jihozápadní části Rumunska, v místě, kde Dunaj tvoří hranici se Srbskem. Kromě krásné přírody, rozsáhlých bukových pralesů nebo krasových jevů sem české turisty přitahuje ještě něco jiného. Tím „něčím“ je šest vesnic, které zde před více než sto osmdesáti lety založili Češi, přicházející za prací. České tradice, zvyky a jazyk tam od té doby zůstaly zakonzervovány, a tak si nyní můžeme vychutnat pravou atmosféru devatenáctého století se vším všudy, včetně domácího jídla, přátelských, česky mluvících obyvatel a suchých záchodů.

A právě pro děti zdejších obyvatel se Asociace TOM rozhodla uspořádat dva turnusy klasického stanového letního tábora.

Organizovat je budou dva oddíly – Dakoti z České Lípy a TOM Průzkumník Ostrava. Z toho důvodu jsme se my, zástupci těchto oddílů, a také předseda asociace tomíků Tomáš Novotný a woodcrafter Aleš Sedláček vydali do Banátu již potřetí, tentokrát definitivně dořešit organizační záležitosti, a hlavně uspořádat mezi dětmi nábor na jednotlivé turnusy.

Během čtyř dnů jsme objeli tři vesnice a v každé z nich jsme pro děti připravili zdolávání nízkých lanových překážek a také jednu vysokou, jako ukázkou naší činnosti a ochutnávku toho, co se bude na táboře dít. Malí krajaní se myslím hodně vyřádili, bylo vidět, že i přes počáteční nesmělost se opravdu baví, takže tahle aktivita rozhodně sklidila úspěch. Naše obavy, že se nám nepodaří tábor naplnit, se naštěstí nevyplnily a odpolední náročné obcházení rodičů nakonec přineslo své ovoce – do každého turnusu se nám přihlásilo okolo dvaceti dětí,

což bylo přesně podle našich plánů. Dále jsme stihli upravit budoucí táborovou louku v nádherné lokalitě „U mlýnků“ k obrazu svému, domluvit výrobu podsad u zdejšího truhláře, navázat kontakty s místními a spoustu dalších nezbytných věcí.

Z Banátu jsme odjížděli neradi, s dobrým pocitem a plni nevšedních zážitků. Je ale pravda, že před sebou ještě máme náročnou cestu k tomu, aby se připravovaný tábor opravdu povedl. Teď už můžeme jen věnovat co největší úsilí na nachystání kvalitního programu, doladit všechny zbývající logistické problémy a potom doufat, že všechno klapne tak,

jak má a přihlášené děti na tábor skutečně pojedou a užijí si to tam, stejně jako my. Také doufáme, že se nám zde podaří navázat osobní kontakty a dát základ pro spolupráci i do budoucna. Tím by se nám, Čechům žijícím ve své vlasti, mohla poodhalit kapitola dějin, o které se v našich školách příliš neučí a která má pro nás kouzelný až dobrodružný nádech.

Je ještě nutno dodat, že tábor, do kterého své dobrovolnické síly vkládají tomíci, bude podpořen z prostředků našeho mateřského ministerstva školství.

Veronika Králová – Česílko,
TOM Průzkumník, Ostrava
foto Tomáš Novotný

Májová stránka z deníku

Letos už podruhé se vracíme z rumunských vesniček. Naší snahou je tam uspořádat tábor, na kterém se potkají děti banátských Čechů s dětmi a vedoucími žijícími u nás.

V malebném údolíčku, kde tryská proud ledové a průzračné vody, tak vydatný, že pár metrů pod vývěrem již sahá hladina až po prsa. Níže pak voda roztáčí lopatková kola starých vodních mlýnů, dodnes používaných lidmi z nedaleké vesnice. Kdo v této krajině byl, jistě ví, o jakém místě mluvím.

Řešili jsme hadí séra, zásobování po cestě, která je sjízdná snad jen koňským povozem a spoustu dalších věcí. Co však bylo nejtěžší – obcházet rodiče a přesvědčovat je, aby děti na tábor pustili. Nakonec jsme naplnili, ba přeplnili oba dva zamýšlené táborové běhy. Rozhodující roli v tomto úspěchu sehráli čeští učitelé, kteří svou autoritou zaštitili naši snahu, někde nás doprovázeli do rodin. I rádio Temešvár hlásilo svatou pravdu, že přijedou turisté z Čech předvádět lanové aktivity a sbírat přihlášky na tábor.

Zatímco v okolních vesnicích hořely kaučukové veleohně, v té naší, poslední, kde jsme svou pout končili, byl klid. Žije v ní hodně baptistů, kterým zřejmě pálení čarodějnic přijde mírně okultní. Zbytek, katolíci, jdou procesím ke křížku a modlí se do čtyř světových stran za zdraví a úrodu. Mládež pak zakončí den v hospodě u Kuny. V konzumu u Pepsiho se potkají přestárlí mládežníci od tomíků a z Ligy lesní moudrosti, ale i další poutníci z Čech, kteří pro nás Banát objevili a stále se sem vrací a snaží se vymyslet, jak tady zlepšit životy a současně nezadupat do země tu malebnost, která tady vládne.

Zítřka bude první májový den. Musíme vyjet ráno brzy, snad stihneme políbit svoji ženu pod rozkvetlým stromem.

Aleš Sedláček
(autor je předsedou České rady dětí a mládeže)

1999

Deset pestrých let
České rady
dětí a mládeže

2006

2000

2001

Vybráno z fotoarchivu
Bambiriády 1999 – 2008

2002

2004

2005

2003

2007

2008